Çarşaf 1 yaşında

Çarşaf

SAYI: 53 15 ARALIK 1976 250 KURUŞ

Sağ olsun böyüklerimiz yaş günümüzü kutladılar

ARALIK 1976
KUTLANDIKTAN HEMEN SONRA

teşekkür ederiz

Bir'den... iki'ye...

ÇETİN EMEÇ

ÇARŞAF, bir yaşında, diyoruz...

Ne kolay değil mi, şimdi söyleyivermek: Bir yaşında... Su içmek gibi, yattığınız yerden sinek kovmak gibi kolay... Ama; geçen süreyi an be an yaşayan bizler için de, vay ki vay...

Hayır efendim!... Çarşaf'ı şu güne getiren 52 hafta, kuş gibi uçup gitmedi... Kaymaklı dondurmanın dil üstünde süzülüp mideye inivermesi, gibi, Çarşaf'ımız şu satış düzeyine "hoppadak" serilip oturmadı...

Çarşaf'la ortak yaşantımızın anıları arasında ne mücadeleler, ne çırpınmalar, ne sabahlamalar vardır... Özellikle de, son hazırlıkların sinir fitiliyle tutuşan, perşembe ve cuma geceleri...

Ama, bugün ilk mumumuzu ateşleyip üfleyebiliyoruz ya... Elli iki sayılık koleksiyonuyla, Çarşaf'ın bir karışlık boya eriştiğine tanık oluyoruz ya; artık kim hatırlar o uykusuz gecelerin yorgunluğunu... Kim anar, aksilikler çığının muştaları altında geçen günlerin ağırlığını...

Hafızamı yaprak yaprak açıp başlangıç faslını çekiyorum önüme. Neler düşünmüşüz, neler vaat etmişiz... Ve bugün, neler yapmışız; nerelere gelmişiz...

GÜLMECE alanında, ulusca, kış uykusuna yatıldığı, ama güldürü unsurunun pıtrak pıtrak tomurcuklandığı bir devirde yayın hayatına atıldı Çarşaf. Her sözün bir kahkaha sermayesi; her hareketin bir tebessüm çizgisi olduğu devir. Türkiye'de, politikacısının meddah, parti bayrağı altında birleşenin orta oyuncusu olduğu dönem... Gülmece yayınlarına gelince, kısır mı kısır...

Çarşaf, bir zarfı yırttı... Bir barajı yıktı... Bir duvarı deldi: Gülmece tirajlarındaki iki yüz binlik zarfı, barajı ve duvarı... Türkiye'de 232.536'lık baskı yapma mutluluğuna erişen ilk ve tek gülmece dergisi Çarşaf'tır. Ve; Çarşaf'la birlikte, bir barut alev almış, bir yangın ruhları sarmıştır. Bu, gülmece yangınıdır...

Çarşaf, öncü oldu... Bugün, dergicilik alanındaki satış rekorlarının, gülmece alanına kaymasını sağladı. Artık, Türkiye'nin en çok satan ilk üç dergisi, gülmece dergileridir. Geçen yıla kadar, ikisi hiç olmayan; biri, var olup da boyu bosu bugünkünün ancak yarısına erişebilen dergiler...

ÇARŞAF, izlediği rotayla muhalif bir dergi midir? Evet... Mizah; köküyle, kökeniyle eleştiriye dayandığına göre, elbette muhalif olacaktır...

Çarşaf, adıyla ters düşecek kadar sert midir? Ona da evet... Çünkü, gülmecenin temelinde sertlik vardır, sivrilik vardır... Okşayan elin yumuşaklığıyla mizah yapılamaması, doğaldır...

Çarşaf, bu amaçla yayın hayatına atıldı. Ülküsüne, kıskanç bir titizlikle bağlı kaldı. Kimi zaman saldırdı, devletin çıkarlarıyla oynandığını gördükçe... Kimi zaman hırslandı, halkla alay edilen bir yönetim uygulamasına tanık oldukça... Kimi zaman ısırdı, toplulukları düpedüz aptal yerine koyduklarını sezdikçe...

Çarşaf, bütün bunlarda başarılı oldu... Seçtiği hedefe ulaşmada kararlı bir inatçılık gösterdi. Ve, yapmak istediklerinin çoğunu yaptı...

Ama Çarşaf bir şey yapamadı: Dergi kişiliğinin yanı sıra, okul olamadı... Bünyesinin içinde, artık hepsi de birer şöhret sayılan Bülentler, Mahmutlar, Sinanlar, Kalenderler, Ateşler, Celâller yetiştirdi de; hatta, bir eski kuşağın ardından Çarşaf bayrağını inanarak, güvenerek onlara teslim etti de; sayılarını iki elin parmakları kadar artırmak: iste onu beceremedi... Hele hele, yeni bir mizah yazarı; onu hiç yaratamadı...

İŞTE bunun içindir ki Çarşaf, bir yarışma düzenliyor şimdi... Yalnız, yazar takımına açık bir yarışma. Amacı, gülmece yazarlığına yeni imzalar kazandırmak. Birinci yılda gerçekleştirilemeyen vaadi, hiç değilse 2.yaşı sürerken yerine getirmek..

Yoksa; her hafta, ağızdan ağza dolaşan konulardan oluşmuş içeriğiyle... Pırıl pırıl görünüşü, Batı tekniğini imrendirecek baskısıyle... Ve, dergi olarak, ilk kez bir uluslararası karikatür yarışması düzenleme girişimiyle , Çarşaf, yalnız gülmece alanına değil, tüm Türk basınına büyük katkıda bulunmuş bir yayındır.

Şu, bir yıllık dönem içinde hamlelerimiz oldu, atılımlarımız oldu. Fakat derginin rotasında da, niteliğinde de, iç açan güzelliğinde de, herhangi bir değişme olmadı... Biz, 2. yaşımızda da, yine bu çizgide kalmayı, hep bu yolda ilerlemeyi amaçlıyoruz.

BENİMSEDİĞİ ülküye sadık bir Çarşaf sunmak, başlıca hedefimizdir...

Evet, ülküsüne sadık; ama yarınlara, yarınların getireceği gelişmelere, demokratik özgürlüklerle bağdaşabildiği ölçüde de fikir akımlarına açık ve okurlarımızın istekleri doğrultusunda bir Çarşaf...

Kendilerine bunu taahhüt ediyor, şu bir yıl boyunca bize varlıklarıyla tükenmez bir yazı, çizgi hazinesi sunan Süleyman, Turhan, Alparslan ve Bülent Beylerle; Necmeddin Efendi'ye teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Çok yaşa sen Çarşaf

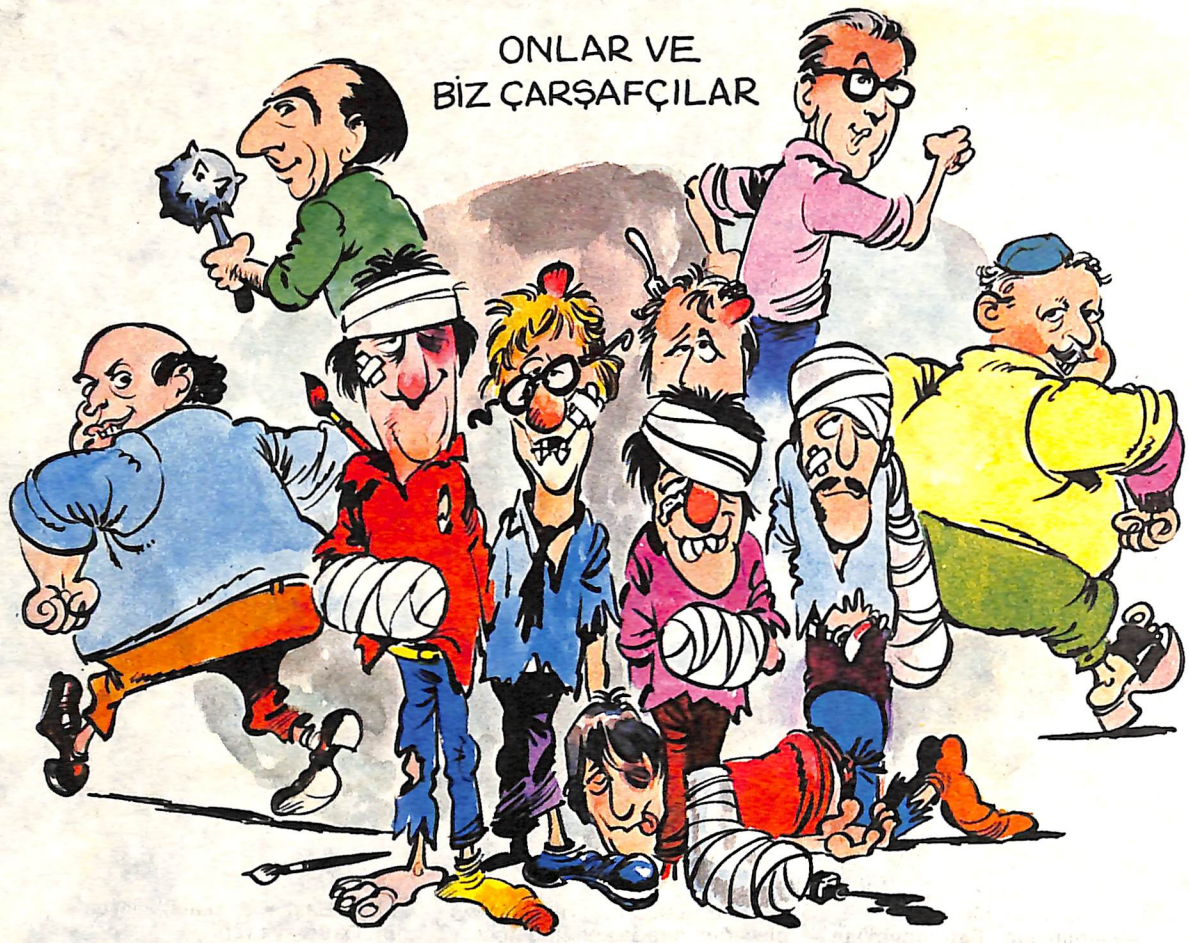

Birlikte ne eğlendik, ne eğlendik!

BİR HİKÂYEMİZ VAR

Şimdiki aklım olsa...

Ertesi sabah biz beş gazete aldık, bir o kadarını da komşulardan topladık. İlk açtığım gazete, "Bugün evinizden uzaklaşmayın, ziyaretçileriniz olacak" diyordu

Yazan: Vedat SAYGEL

Çizen: Bülent ARABACIOĞLU

RADYO mu dinlerdik, televizyon mu izlerdik, gazetelerin yıldız fallarını mı gözlerdik?

Kadınca bir kıskançlıktan mıdır nedir, bilmem, önce eşimde başladı bu tiryakilik.

Ayşanım'dan, Fatmanım'dan eksik nesi var kadıncağızın? Radyonun, "Doktorunuz diyor ki" programını kaçırmıyor. Dinlemesi bir şey değil, doktorun dinleyici mektuplarına verdiği her cevapta, bizim hatun sararıp soluyor! Bir keresinde:

- Neyin var? diye sordum.

- Hakkını helâl et şekerim, diye inledi. Sabaha ya çıkarım, ya çıkmam!

- Peki, ama neyin var?

- Neyim yok ki?

Başladı hıçkıra hıçkıra anlatmaya:

- Sabahları belimin tutulması nedenmiş, biliyor musun? Böbrek iltihabından... Ameliyattan başka çaresi de yokmuş! Ellerimin çatlaması, karaciğer bozukluğundan... Midemin ekşimesi, ülserden... Sonra senin öksürüğün...

Öksürükle başlayan hastalıkları bir sayış saydı, vücudumda sağlam yer kalmadı! Bu kez paniğe ben kapıldım:

- Desene senden sonra, ben de gidiyorum!..

- Kimin önce gideceği belli olmaz, ama ikimizin durumu da berbat!

Sardı mı içimi bir korku! Bizimki bırakıyor, ben başlıyorum kendimi dinlemeye... Ben bırakıyorum, o başlıyor! Hele televizyonda işlenen sağlık konularını hiç kaçırmıyoruz! Bir yandan konuşmacıları dinliyoruz, bir yandan vedalaşıyoruz.

- Programı boşver, yap bir çay da karşılıklı şöyle bir içelim, diyecek olsam:

- Ayol, çay demleyecek ömrümüz mü kaldı? diyerek inlemeye başlıyor. Vasiyet mi yazdıracağız, mezarlarımızı mı kazdıracağız, ne yapacaksak yapalım bir an önce...

Kadın haklı... Daha o geceki programda sarılığa yakalandığımı anladım. Bir sonrakinde, müzminleşmiş apandisitim olduğunu anladım. Tam kanser olacağım sırada kendinden iyice umut kesen eşim:

- Ben nasıl olsa gittim, bari sen kendini kurtar, diye yalvarmaya başladı.

Kaldık mı bir dert gölünün göbeğinde? Ne altında sandal var, ne sırtında can yeleği.. Eş dost yardımlarıyle yeni evlenmişsin. Parası az da olsa, iyi kötü bir işe yerleşmişsin. Ev kirası gibi, taksitle eşya gibi bir takım borcun altına girmişsin. İşini bırakıp, eşini kurtarmaya kalksan, geçim sıkıntısı karşına dikilecek, alacaklılar sıraya dizilecek, eşyan sokaklara dökülecek. Eşi boş verip işine baksan, kendin de hastasın. Ömrün, belki maaşı almana bile yetmeyecek!

Bir dost:

- Sigortadan yararlansana, dedi.

Başladım gün aşırı viziteye çıkmaya. İyi, güzel, ama radyoyla televizyonun beni hasta eden doktoruyla, sigortanın muayene eden doktoru teşhiste birleşemiyor ki... Biri hastalık üstüne hastalık buluyor, diğeri "Bir şeyin yok, aslan gibisin!" diyerek yeniden fabrikaya yolluyor!

Kimbilir karşısına kaçıncı çıkışımda:

- İlle hasta olmak mı istiyorsun birader? diye gürledi. Madem inadın inat, dur seni başka bir servise göndereyim.

Gönderdiği servisteki doktor, bizdeki hastalığın nasıl başladığını öğrendikten sonra:

- Ruhen zayıfsınız, dedi. Dünyadaki iyi, ya da kötü bütün alışkanlıklar, insanın kendine yaptığı telkinlerden doğar. Örneğin bir sigara tiryakisi, sigarasız kaldığı an, çalışma gücünü yitireceğine kendini inandırdığı için, sigarayı bırakamaz! Akşamcı da böyledir, çay-kahve tiryakisi de... Bu nedenle öncelikle tıp yayınlarını izlemeyeceksiniz. Başka alışkanlıklar edinin. Okumaya verin kendinizi.

Kalın kalın kitapları okuyacak para da, zaman da nerdeee?

- Canım, gazete de aynı işi görür, diyen eşim önceleri bir, iki derken gazete sayısını üçe, dörde çıkarıverdi. Bu kez de yıldız fallarının tiryakisi olup çıkmayalım mı?

Sabah gazeteleri kapmamızla, fallarımıza bakmamız bir oluyor! Mübarekler de fal değil, bizim evin üçüncü insanı sanki! "Yersiz kuruntular yüzünden eriyip bitmişsiniz. En kısa zamanda kendinizi toparlamaya bakmalısınız!"

Bir deri, bir kemik okuduğum falı dinleyen eşim:

- A'a! dedi, bunu da doktorlar mı yazıyor?

- Bilmem ki... Doktor işine pek benzemiyor. Olsa olsa, bizi çok iyi bilen biri, gazeteyle bizim ev arasında casusluk yapıyor!

- Çıkıyor canım, noktasına, virgülüne kadar şu fallar çıkıyor, diyen eşim devam etti: Seninkini oku bakalım...

Benimki fal değil, tam teşekküllü bir hastanenin heyet raporu! "Sağlığınızı tehlikeye sokmak için elinizden geleni yapıyorsunuz" diyerek bir güzel tersliyor, sonra devam ediyordu: "Oysa hiç bir şeyiniz yok. Kendinizi dinleyeceğinize, dört elle işinize sarılın!"

- Hayret, nasıl da bildi!

- Bildi valla...

Falların doğruluğunu öve öve sabahı yaptık. Kahvaltıya oturmadan da gazetelere saldırıverdik. Onun falı, "Bugün evinizden uzaklaşmayın, ziyaretçileriniz olacak" diyordu, benimki ise "İşinizde takdir edileceksiniz" diye müjdeliyordu.

Karı-koca, ikimiz de bir gevşedik, bir yumuşadık ki, sormayın! Oh be... Sabah gözünü açar açmaz, sevinçli haberlerle karşılaşmak ne güzel şeymiş...

İkimizin falı da yalancı çıkmadı hani. Üç kişinin kaldıramayacağı bir balyayı tek başıma götürdüğümden, patrondan bir "Aferin" aldım, ustabaşı tarafından da, bütün balyaları tek başıma taşımaya atandım. Bundan sonra benim işime hiç kimse el süremeyecek, göz dikemeyecekti.

Fala uyan eşimin evden çıkmaması da yararlı olmuş. Falın yazdığı ziyaretçiler, çoktandır ödeyemediğimiz büfe taksidi yüzünden, bütün eşyaya haciz koymuş!

Fala inanmıştık ya, gerisi kolaydı artık. Ertesi sabah benimki "Ezilmeyiniz, hakkınızı arayınız" diyordu.

- Gördün mü? dedi eşim; az parayla ne ağır işler yaptığın, falında bile çıkıyor.

Fal emreder de, ben durur muyum? Fabrikaya gider gitmez hakkımı aradım, yarım saat sonra işsiz kaldım!

- Dur bakalım, hemen umutsuzluğa kapılma, dedi eşim. Sabah ola, hayır ola... Fallarımızı okuyalım, bir şeyler düşünürüz elbet.

Ertesi sabah biz beş gazete aldık, bir o kadarını da komşulardan topladık. İlk açtığım gazete, "Kara kara düşünmekle hiç bir şeyi halledemezsiniz" diyordu. "Ölçüsüz hareket etmenin cezası budur işte!"

Bir gün önce başımı derde sokan falın, bir gün sonra "Oh oldu!" dercesine öğüt verişi, çileden çıkardı beni!

- Peki birader, ne yapayım?

Korkudan titreyen eşim:

- Ne yapacağını ben ne bileyim şekerim? dedi. Bir başka gazeteyi aç, çaresini oradaki falın söyler belki.

İkinci fal daha bilgiççeydi: "Birine verdiğiniz sözde durmamışsınız. Bu, sizin başınıza bü-

DEVAMI ARKADA

Şimdiki aklım olsa...

yük işler açacak. Evinizden önemli bir eşya çıkacak!"

- Ay, vallahi öyle! diye bağırdı eşim. Nasıl da çıktı?

- Neymiş o çıkan?

- Ayol, hani konan hacize itiraz edecektik? Süresi çoktan doldu!

Bir şaşkınlıkla fırladım yerimden:

- Ne yapsak acaba?

- Aç üçüncü gazeteyi...

Açtım, "Eski dostlarınızı arayınız. Bu durumdan sizi ancak onlar kurtarabilir" diyordu.

- Aman koş, diyerek ceketi sırtıma geçirdieşim.Tarık beylere mi gidersin, Selçuk beylere mi? Birkaç günlüğüne hangisinden borç bulabilirsen al, gel.

Arkamdan dayanarak merdiven basamaklarını üçer - beşer inmeme yardımcı olurken:

- Yahu, gideyim, ama adamların adreslerini bile bilmiyorum diye mırıldandım.

- Olsun. Biraz ben tarif ederim, biraz sen gayret edersin, nasıl olsa bulursun.

- Hiç olmazsa diğer gazetelerin fallarını da bir okusaydım...

- Yolda hem gider, hem okursun, diyerek gazete tomarını sokuşturuverdi koltuğumun altına.

Koşar adımlarla köşeyi dönerken, gazete tomarından birini çekip, fal köşesine şöyle kaçamak bir göz attım, "Doğru yoldasınız" diyordu. "Hedefinizi değiştirmeyin."

Birkaç yüz metre sonra yol çatallaştı. Zaman kaybetmemek için sıradaki gazeteyi kaldırıma yaydım, haritada yol iz arayan turistler gibi bizim burcu okumaya başladım: "Kararsızlığı bırakın. Çok isabetli bir adım atacaksınız."

Kararımı verip, ilk isabetli adımımı besmeleyle attım. Git git denize geldik! Sıradaki gazeteyi açtım, burcum hayatım üzerine kumar oynuyor! "Varolmanızla yokolmanız, vereceğiniz son karara bağlı!"

İçim titredi! Görüyor musunuz şu falların bana ettiklerini? "Yardım bulacaksınız" diye insanı dışarı yolluyor, deniz kenarına getirip intihara zorluyor!

Titreyen parmaklarımla bir başka gazeteyi açtım: "Delilik etmeyin. Bu hatalı yoldan hemen dönün" diyordu.

Yeni bir umut serpildi içime. İyi ki delilik etmeden önce o gazetenin falına danışmışım.

Soluk soluğa eve döndüm ki, tek göz odamızda çıt yok! Komşulara sordum, benden sonra memurlar gelip eşyayı boşaltınca, ev sahibi de eşime, "Hazır ev boşalmışken, başkasına vereyim bari" demiş ve biriken kira borçlarımızı da helâl etmiş.

- Eee, dedim, nerede şimdi bizimki?

- Annesine gitti, dediler.

Çaresizlik içinde kapının eşiğine çökerken, dirseğimi dayadığım haftalık bir derginin yıldız falı ilişti gözüme: "Yaa, işte böyledir bu dünya" diye başlıyor ve şöyle devam ediyordu: "Dimyat'a pirince giderken, evdeki bulgurdan da oldunuz! Bundan sonra onun bunun öğütleriyle değil, kendi aklınızla hareket ediniz. Ekmeğinizi tepin, yuvanızı yıkın diye kim kışkırttı sizi?"

Ben de onu düşünüyordum ya... Şimdiki aklım olsaydı, doktor öğütlerini mi duyardım, sizin yazdıklarınıza mı uyardım? Hey gidi kafa, hey!

Yılın tenceresi seçildi!

YILIN tenceresi, seçkin ev hanımları ve dar gelirli bayanlar arasında büyük bir heyecan içinde seçilmiş ve Dürdane Kaynat adındaki bayanın maşallah şöyle kallavi tenceresi, oy birliği ile birinci gelmiştir...

Dürdane Kaynat'ın tenceresinin özellikleri şunlardır:

★ İçinde iki yüz gün et pişirilmiştir...

★ Tencere bütün bir yıl başarı ile kaynamış ve altından hiç ateş eksik olmamıştır.

★ Tencerede pişirilen yemeklerde, halis tereyağı kullanılmıştır.

★ Bu yemekler arasında şunlar göze çarpmaktadır: Kuzu kapama, yahni, tas kebabı, kuzu ciğerli pilav, hindi dolması, keklik kebabı, sülün ogratenli et, levrek buğulama, ciğerli sarma, sultanbeyendi, gülnihal külbastısı, mantarlı buğuda pirzola. Parmaklarını yersin.

Tencere, ayrıca Uluslararası Tencere Yarışmasına katılmak üzere Dürdane Kaynat Hamfendi ile birlikte, Amisterdem'a gidip orada yarışmaya girecektir. Dürdane hanım bu yarışmada senenin tenceresi ile patatesli, soslu incik kebap ve dana sote pişirecektir.. Ayrıca Dürdane hanımın pilavı da çok meşhur olduğu için, orada pilava da yatması imkân dahilindedir.

Yeni kurulan "Fiyat, Etiket ve Gramaj Kontrol Merkezi" nde şikâyetler anında değerlendiriliyor

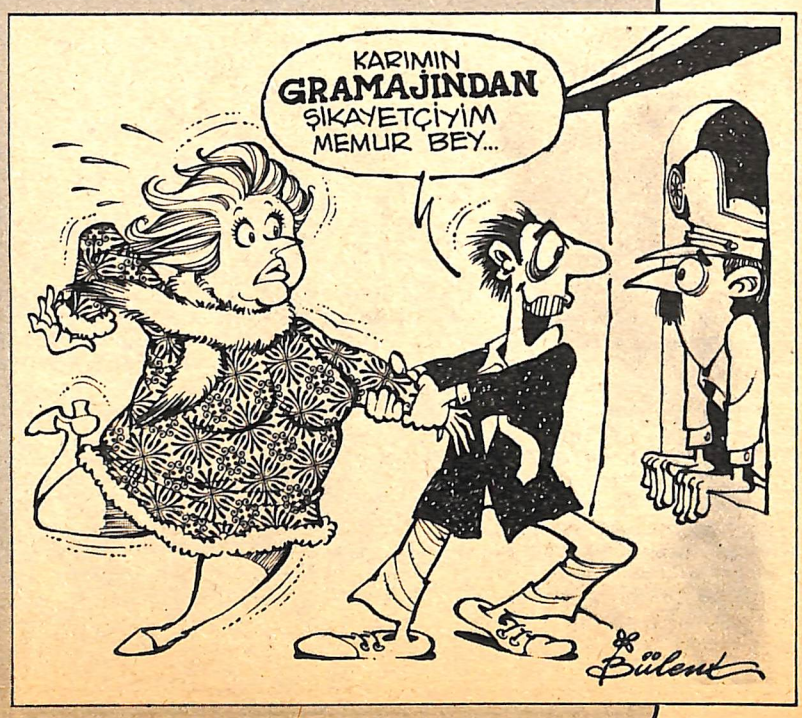

Yetenekli gençlere politika dersleri: 1

Ülke nasıl yönetilir? Elbette **yasalarla...** Önce bir hükümet kurulur çeşitli **tasalarla**. Demeçler verilir, şenlikler yapılır, viskiler içilir **kasalarla**.

Hükümet nasıl kurulur? Göre göre ezberlediğimiz biçimde... Tek başına birinin gücü yetmediğinden, üç-dört parti vardır içinde. Büyük bir olasılıkla güven oyu alır, iş bütçenin hazırlanmasına kalır.

Bütçe nedir, nasıl bağlanır? Bir takım hayalî rakamların yan yana sıralanmasına "bütçe" denir. Bu uğurda ne naneler yenir! Gönüllerini almak için bağımsızlar bir güzel yağlanır, çeyiz bohçası gibi, dört ucu birbirine denk, sıkıca bağlanır.

Bütçe neden açık verir? O vermeyip de kim verecek açığı? Paranın önemli bir bölümünü, kazma küreğe yatırmıştır içlerinde en kaçığı. Hazine tın tın kalır, bakanların yarısı, borç bulma umuduyla soluğu Amerika'da alır!

Açık nasıl kapatılır? Neyse ki pek güçlüğü yoktur. Alınacak tedbirler çoktur. Tuzdan gaza, gitardan saza, kıştan yaza, aklınıza gelen her şeye zam yaparsınız, koltuğunuza kurulup, tüketicinin haline bakarsınız!

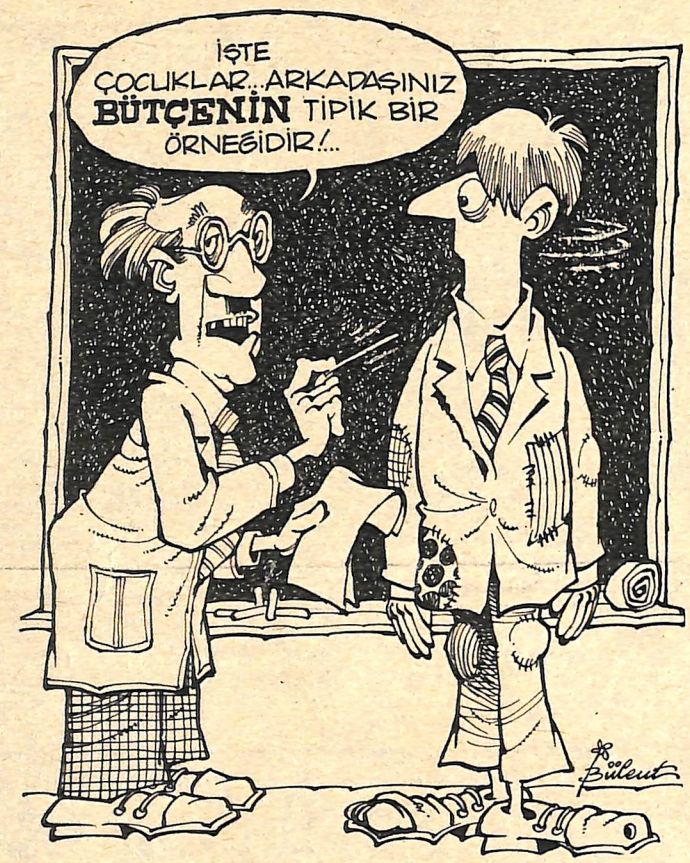

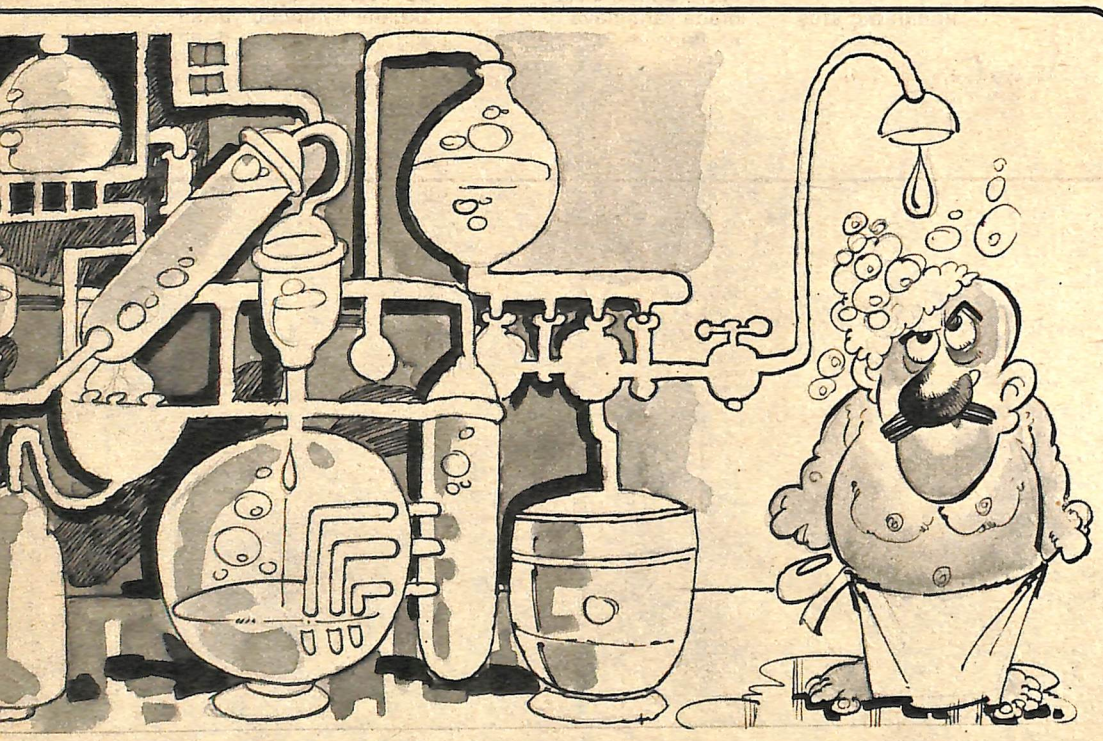

in giderilmesine fazlasıyle evinen Belediye Sağlık Müdürüğü, başkan adına yaptığı açıkamada şunları söylemiştir: **Dün, suyumuz da yoktu, kloru-muz da... Tanrı'ya şükür bugün uru da olsa bir su yatağı, içinde her türlü mikrobu, yosunu, atağı var. Anlayacağınız, eksik lan sadece su... Eh, pek de nemli değil bu. Huzurunuzda hepsinin üstüne kloru döküyoruz, başına bir de nöbetçi dikiyoruz!"**

KLOR NEDİR?

Kentleri Kerbelâ'ya çeviren klor, dünyaca ünlü tıp otoritelerine göre kanserin ana sebeplerinden birini teşkil etmekte olup rakının bir başka türüdür. Susuz alınmaz. İçme suyunun içindeki çeşitli mikropları beslemesiyle de tanınan klorun yokluğunu, bu gibi canlıları güçten - kuvvetten düşürüp, zararsız hale getirmesini insanlık dışı bulan Dünya Sağlık Örgütü, gelişmekte olan bütün ülkelerde kullanılmasına karar vermiş, parası çıkışmayanlara, kloru veresiye alacakları birer dükkân da göstermiştir.

Çarşaf'ın dert köşesi

BIRAK BENİ HAYKIRAYIM

DIKKAT: SADECE HAYKIRINIZ., NARA ATMAK YASAKTIR!

Bana neden hayat kadını diyorsun Rıfkı?

Cevap ver... Hayat ne? Ben hayat kadınıysam neden beni Hayat Oteline atmadın? Evdeki karın ev kadını da, ben hayat kadını neden oluyorum? Benimki hayat mı?.. Evdeki taze de, Hadiye bayat mı? Altı aydır, metresi on liraya gelen bir metresim... Bana hayat kadını diyen bütün erkeklerin...

Hakkımı yiyen Hakkı kim?

Hakkı adında biri beni işe alıp hakkımı yedi. Kim bu Hakkı? Cevap istiyorum... Yetkili kim varsa çıksın ortaya.. Hakkı nerde? Nedir bu önümdeki perde?.. Üstelik ne pilav, ne zerde, çare bulamaz bendeki derde... Bir cevap veren yoksa, sual sormana ne gerek var? O taşı kaldırma; altında benim ceketle yelek var...

Pastırmaya kurban mı gideceğiz?

Benim de canım pastırma istemez mi?... İstedim de ne oldu? On gram pastırma alayım dedim, alay ettiler. Ayrıca arkamdan ittiler. On gram bu memlekette yoksa, elli gram nasıl oluyor?. Arada kırk gram nereye gider?.. Biraz pastırma alıp ekmeğin arasına koyup yemek için, bana kim imkân verecek? O zaman pastırmacıya mı tasası düşecek? Rüyamda hep pastırmadan gemilere biniyorum ve Kayseri'de iniyorum... İki dakikaya kadar ya pastırma yerim, ya da ilgililere ağzıma geleni derim... Zaten benim adım Deli Kerim.

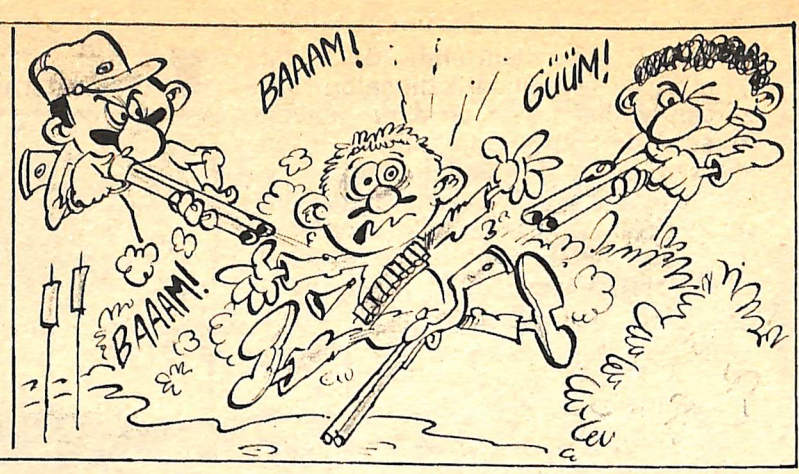

Sür fişeği, doğrult tüfeği...

AVINI TANI

Çizen: Sinan GÜRDAĞCIK

BİLİYORUZ, "Tam mevsimidir" diyerek çiftenize yerleştirdiniz fişeği. Karaca niyetine mıhladınız eşeği! Yazık günah değil mi birader? Ne suçu vardı garibin? Avcılığın cilvesi, diyeceksiniz. Anlamasına anladık, ama siz avınızı tanımamışsınız daha. Eloğlu ortalığı kesince haraca, dağlarda ne geyik kaldı, ne karaca. Öyleyse el atmadan saçmaya, avınızı tanıyın, hazırlanın kaçmaya!

AV HAYVANI NEYE DENİR? Eti, yumurtası yenen, kürkü dünyanın parası eden, derisi yüzülen, köşeye büzülen, kaz gibi yolunan, her yerde soyulan bilcümle mahlûkata "Av hayvanı" denir.

KAÇ ÇEŞİT AV HAYVANI VARDIR? Kanatlılar ve kanatsızlar olmak üzere, topu topu iki.. Kanatlısı uçar kurtulur, doğduğuna pişman olur öteki. Bunların en safı, akıllı geçinen Ademoğludur. Avcının asıl mesleğine göre adları vardır. Çoğunlukla gönülleri zengin, gelirleri dardır.

ÖRDEK: Yayanın yolda kalanıdır. Şoförün avına, adamın kavına denir.

KAZ: Yolunmaya hazır kişi.. Cüzdanı şişkin, zevke safaya düşkün olanlara derler, bu avı, genellikle hayat kadınlarıyla, garsonları ortaklaşa yerler.

GEYİK: Karısı tarafından avlanıp ehlileştirilmiş uysal koca... Hiç bir şeyin hesabını sormaz. Kafasını uzun boylu yormaz. Böylelerine ne silah kullanılır, ne pusu kurulur. O sadece kazanır, her şeyine başkaları yumulur! Eh, avınızı tanımışsınızdır artık. Kendinize en uygun olanını seçin, gönül rahatlığıyla avlanmaya geçin!

Sevdiğiniz balık, karakterinizin aynasıdır

HAMSİ
Eğer siz hamsi seviyorsanız, sinirli, Karadenizli, anide bozulan, çok canlı, Vakfıkebirli, yerinde duramayan, silahsız gezmeyen ve ağzınızın tadını bilen birisiniz. Hamsinin aksine yapı bakımından irisiniz.

İZMARİT:
Sakin tabiatlı, sigaraya meraklı, simokinli veya fraklı, evine bağlı, çoluk çocuğunu seven, karısına gönül veren, biraz kılıbık, romantik ve duygulusunuz.

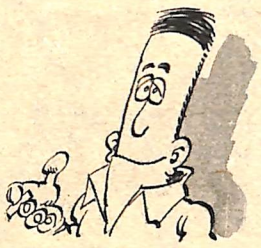

KILIÇ:
Bu balığı sevenlerin içindekiler kılıç gibidir. Gündüz Kılıç gibi.. Çok sabırsız ve birden işe asılan, durduğu yerde kasılan, anî hücumda başarılı, arkadaş canlısı ve samimi, dostluğu daimi olan bu tiplerde, ara sıra düello etmek ve eskrim yapmak merakı vardır.

LÜFER:
Lüferciler, araba içinde pansumana ve tenha yerlerde aşk yapmaya bayılırlar. Bayıldıklarında biraz güç ayılırlar. Arada, adamdan sayılırlar. Lüfer sevenler, gelgeç huyludur. Pullu ve pötikare elbise giyerler, gece hayatına da çok yer verirler.

KAYA:
Kaya balığını sevenler kaya gibi sağlamdır. Omuzla, tekmeyle yıkılmaz. En kalabalık yerde canları sıkılmaz. Onunla katiyen sokağa çıkılmaz. Kaya balığı sevenlerin arasında güreşçiler, taşçılar, judo, karate ve tekvandocular çoğunluktadır.

KALKAN:
Kalkan balığını sevenler çok hovardadırlar, önlerine gelen kadına asılırlar. Seks güçleri çok olan bu tipler, çok erken kalkarlar. Fakat mutlaka da ilk kalkan uçağa ve otobüsü kaçırırlar.

Yazan: Süavi SÜALP

ÖNCE şunu belirtelim: Bu kadar büyük ve neokustik bir salon yerine seneye daha ufak ve daha lambalı bir salonda festival yapılmalı ve insan festivalden sıkıldıkça sıkılmalıdır. Teklifimizde şu yerler vardır. Rejisörün yatak odası, Fatma Hanım'ın orası, cep tiyatrosu, leblebici Ahmet'in dükkânı genel telefon kulubesi en ideali bizim bahçedeki tavuk kümesi.

DALGA NE: Festival geçti. Daha önce ayarlanan Neco'yu birinci seçti. Film-San Vakfı davası gargarasıyla Ümit Yuttu, Şertonu tuttu ve bu gibi festivallerin sonunda hem TRT'yi hem hükümeti hem seyircileri, hem de kendini uyuttu.

ORKESTRA: Klâsik Pop Müzik Orkestrası altında altı kaval üstü Şişhane notalar si bemol, akortlar yarım ses düşük. Vokaller ve lokaller havagazı. Kemancılar romantik saksafoncular antipatik. Şef dö orkestranın hali bitik. Ecnebi yarışmacıların yarısı hipi, yarısı bitnik. Ses düzeni, sahibinin sesi, sonunda akortsuz müzik mahvetti herkesi.

JÜRİ ÜYELERİ DE OFSAYTTE KALDI: Senelerdir Amerikan havası koklayan yerli imalât üstadlar önce viskiyi çektiler, sonrada "Şu arkadaş birinci gelecek!" diye önceden sinyal verileni mecburen seçtiler... Böyle olurdu böyle festivalin jürisi, böyle kestane müzik karşısında hoşafa döndü en dirisi...

DİNLEYİCİLER: Çok elit, çok müzikten çakan, çok birbirine yan bakan çok arada bir gönülleri yakan, bilhassa festivale gitmek için gidenlerle dolu bir salon. Bakınca, hepsi tıpkı bir balon... Bıyıklısı, bıyıksızı, mankeni, artisti, şarkıcısı. Dudak büken, kocası şarkıya giremeyince numaradan bayılan.. Ancak birkaçı sayılan bir seyirci...

SONUÇ: Yandan, önden, arkadan, ışıktan, mikrofondan ve televizyondan görünen sonuç, ulaslararası değil, bir gönül yarasıydı. Bu arada kimler yollarını buldu? O acaip ses düzenini kim kurdu. Spiker Hanım efendi nasıl da İngilizceyle, Almancayı, Fransızcayla Türkçeyi harman edip beynelmilel oldu? Ve sonunda Örevizyon kanalıyla nasıl kepaze oldu? Hepiniz gördünüz.. Fakat yine de biz de festivali yaptık ve sonunda nezleyi kaptık...

Tanju Kokan, kulakları pamuk tıkalı olarak festivale katılmıştı

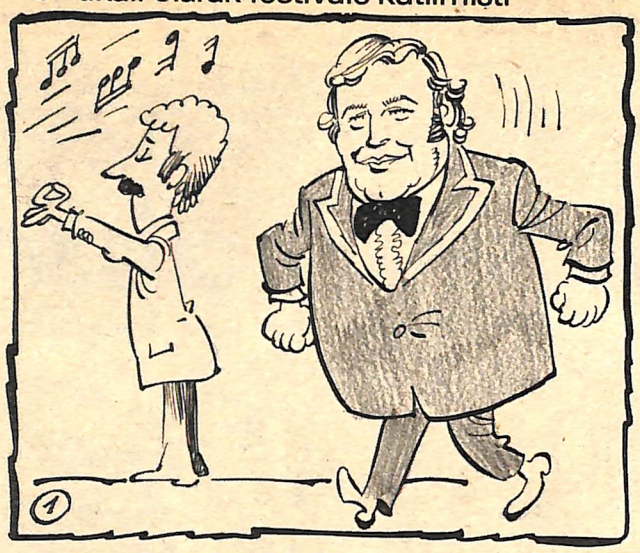

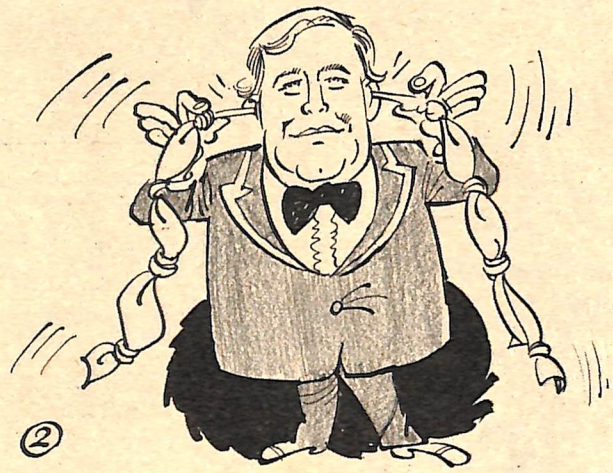

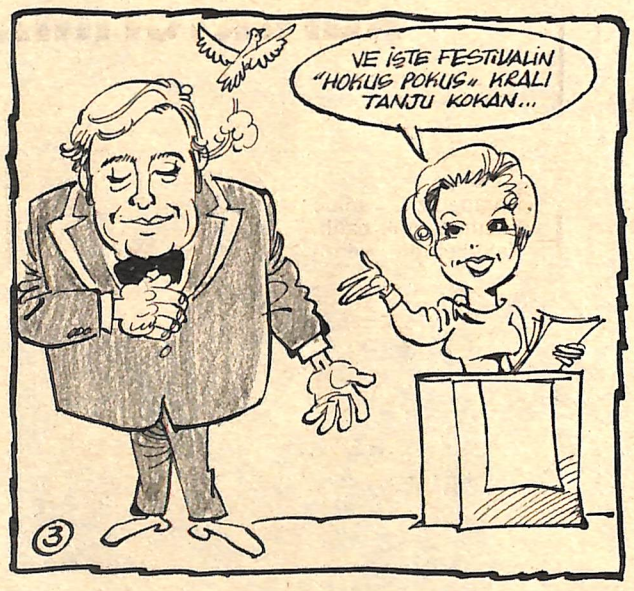

Zenci Oscar Harris Festivalde, diğer yarışmacıları nasıl altettiğini açıkladı...

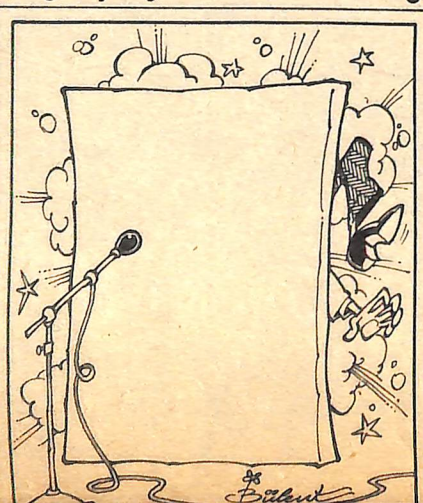

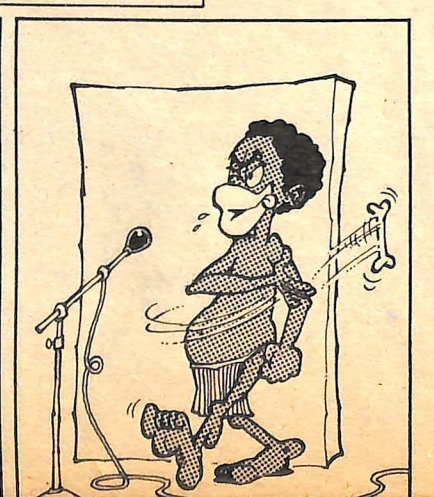

KARAVANA

Festival

Yazan: Hüseyin ZURNA

İSTANBUL'daki Uluslararası Müzik ve Film Festivali, fevkalâde firaklı geçmiştir. Jüri, sanatçıları çok beğenmiş, yarışmaya kim katıldıysa, hepsini birinci seçmiştir.

Ayrıca İstanbul'a gelip festivale katılmaları için Avrupa'nın bilinmez şarkıcılarına milyonlar dağıtmıştır, cazcılara da avuç avuç yüz binlikler atılmıştır.

Buna karşılık hiç bir ülkenin televizyonu İstanbul festivaline yüz vermemiştir. Bulgaristan'a yapılan bedava yayın da, galiba pek gösterilmemiştir. Müzik festivalinin kucak kucağa geçmesi için vapur kamarası büyüklüğünde bir oda tutulmuş, şarkıcılar sıra beklerken, yandaki mutfakta oturtulmuştur.

Orkestra, dünya tarihinde ilk kez genişlemesine değil, diklemesine icrayı sanat eylemiştir. Şöyle ki, kemancılar tramboncuların sırtına, davulcular da tramboncuların omuzlarına binmişlerdir. Orkestra şefi kendine yer bulamadığı için, ortadaki yirmi beş mumluk lâmbaya asılarak, müziği elleriyle değil, ayaklarıyla yönetmiştir. Mesafe az olduğu için mikrofona gelen sanatçıların ancak diz kapaklarıyla kasıkları arasındaki bölüm kameraya girebilmiştir. O nedenle de seslerin nereden çıktığını seyirciler kestirememiştir.

Türkiye'yi dışarı tanıtmak için gösterilen büyük çabada, Avrupa'dan günü beş bin liraya tutulmuş misafirlere ikramda bulunmaları için, Ankara'dan karıları kaynanaları, baldızları ve çocuklarıyla görevlendirilmiş olan yüksek derecedeki binlerce carcutçuya, lüks otellerin salonlu odaları bedavadan açılmış, yenilmiş, içilmiş, açıktan yövmiyeler biçilmiştir.

DOĞU depremine yardım için dışarıya açılan avuçların gösterdiği bu saltanatlı cömertlik, yurdun yüzünü ağartmıştır. Türkiye'nin sanat aşkını yalanarak değerlendirenlerin sayısı daha şimdiden artmıştır.

Eski ünlü sanatçıları yaşlanınca açlıktan süründürmek taktiğiyle, dünyanın tanıdığı Türk ozan ve yazarlarını hiç bıkmadan mahkemelerde süründürmek yöntemi yanında, parayla dışardan adam getirerek Boğaz'ı göstermek dehası, Türkiye'ye duyulan ilgiyi güçlendirmiştir.

Sanat aşkıyle kendinden geçip milyonları üç beş günde deve yapanlar, uluslararası festivalin televizyondaki yayınını hiç bir ülkeye satamamışlarsa da, asıl sorunun Boğaz'ı göstermek olduğu düşünüldüğünden, şarkıcıların sıralarını beklerken mutfakta tutulmaları, ince bir nükte sayılmıştır. Malum ya, söz konusu Boğaz olunca, mutfak önem kazanır.

Bundan böyle Birleşmiş Milletler'deki oylarımız da artacaktır, Eurovision yarışmasındaki puanlarımız da...

İNCE, kıvrak, zeki, sanata hayran, sanatçıya saygılı, kitaba düşkün, heykele, resime, müziğe vurgun, üstün ve yaratıcı benliğimizin herkesi derinden derine hayran bırakan yüceliği sonsuzdur. Yakın tarihimizde Türk kültürüne büyük katkılar yapmış olanların da durumu oldukça kanunsuzdur. Büyük bir bölümü içeri tıkılmış, gerisi aç bırakılmış, başına ne geldiğini anlıyamayanların ise çoğu hâlâ pantolonsuzdur.

Beş günde, beş milyon. Doğrusu büyük sanat sevgisi. Dünyanın alkışlarını alıyoruz. Bu nedenle de kimse bizlere ne ahmaklar diyebiliyor, ne de dangalaklar... Festival düzenlemekteki hünerimizle ün salıyoruz.

Biz suyu borca içerken, beleşinden şampanya patlatsın eller. Yaşasın festivaller!

Rüzgârları tanıyalım, delikleri yamayalım

Sayılı fırtınalar

Yazan: Vedat SAYGEL Çizen: Mahmut KARATOPRAK

LODOS NİYAZİ: İşe çıkmak için daha çok lodoslu havaları beklediğinden, bileğinin hakkıyle bu adı almıştır, toplam 12 yıl delikte kalmıştır. Bir adı da **"Vapur Faresi"** olan Niyazi, 7 yıl Haydarpaşa - Kadıköy hattında çalışmış, fenalık geçiren yolculara yardım numarasıyle cüzdan çarpmaya alışmış, hırsızlık masasındaki bütün detektiflerle ayrı ayrı yarışmıştır. Lodos Niyazi, geceleri Dimitri'nin meyhanesinde yalpalamakta, gündüzleri Haydarpaşa - Köprü arasında çalkalamaktadır.

KEŞİŞLEME: Adını bir manastırdan alan bu rüzgâr, ilk bakışta pek zararlı değil hissini vermekte ise de, bir anda ortalığı toza bürümesi, üçüncü viteste bile en azından saatte 160 kilometre hızla yürümesi bakımından, meteoroloji uzmanları arasında saygınlaşmış, Hüsamettin'in etrafında dönen söylentiler yaygınlaşmıştır. Rivayete göre, hafif esintili bir havada kızlar manastırına girmek için Rumcaya benzer bir şiveyle uzun hava tutturan, yolunu kesen keşişlere kendini Papa VI. Corc diye yutturan azılı röntgencilerden Hüsamettin, bütün personeli körkütük sarhoş ettikten sonra, kızların arasına dalarak, sırayla her birini imana getirmeye çalışırken, patlak veren fırtına manastırın çatısını almış, o günden sonra aynı yön ve şiddette esen rüzgârın adı Keşişleme kalmıştır.

İMBAT: Ünlü kabzımallardan İmdat'ın ağabeyi olmaktan çok, sebep aramaksızın önüne geleni temizlemekle ün yapmış bulunan İmbat'ın işi-gücü bilinmez. Onun bulunduğu kapalı yerlere pek girilmez. Hışmına uğrayıp komaya giren, bir daha dirilmez! Önüne geleni silip süpürmeye kararlı gibi görünen bu rüzgâr, adı geçen kişiye çok benzediğinden İmbat denmiştir; o da isminin kullanma hakkını bir kuruş almadan vermiştir.

POYRAZ: İstanbul'un eski valilerinden Vefa Beyle, soyadı benzerliğinden başka bir ilişkisi yoktur. Zararı ise, onunkinden çoktur. Esti mi, soğuktan yakar. Vurdu mu, yıkar! Kararlıdır, merttir, ardından kar getirecek kadar serttir.

YILDIZ: Adını aldığı dilbere bakın... Karşısında mayışıp gevşemeyin sakın. Zira sinsidir. Görünüşü bir dişi panteri andırır, insanı dakikada kandırır!

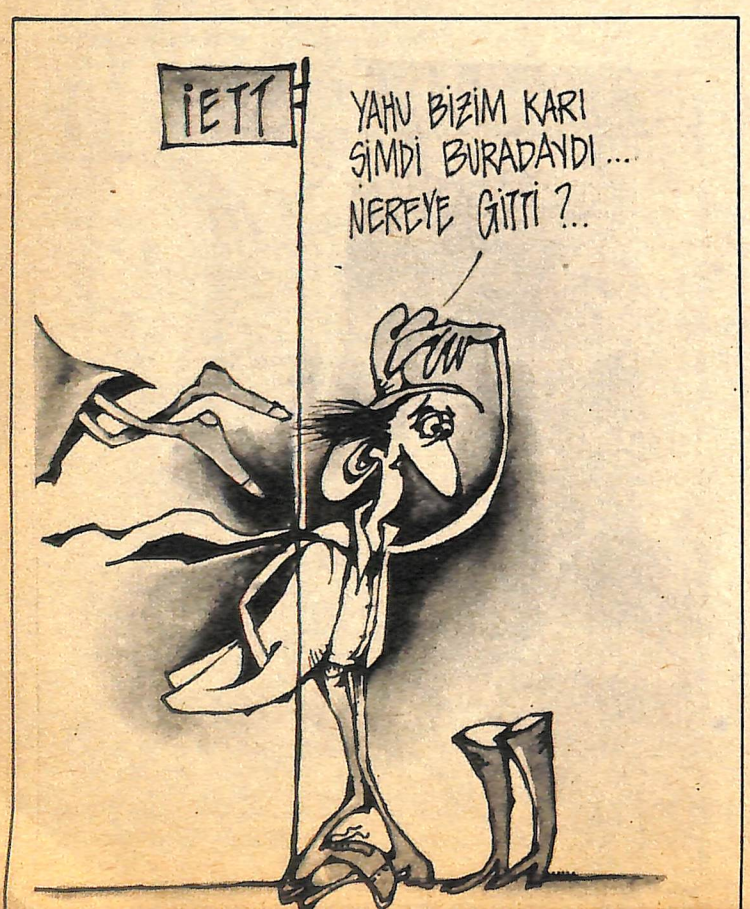

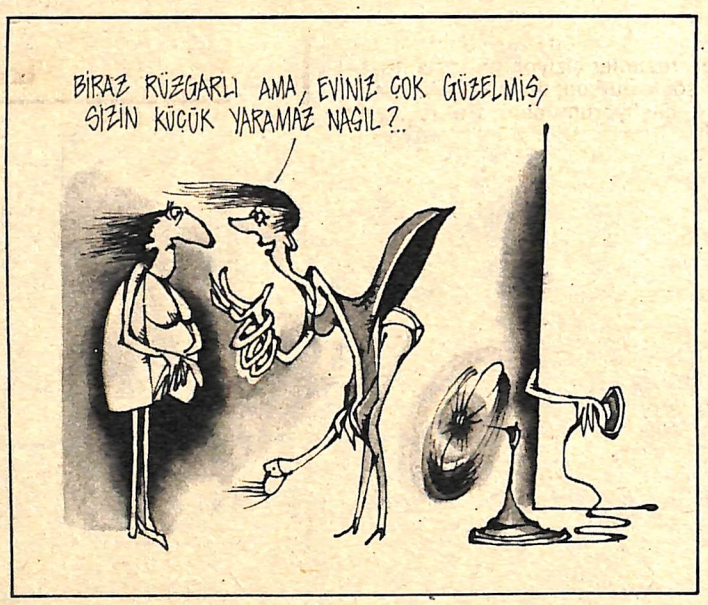

Değişirken huyumuz kibarlaştı suyumuz...

Ah klor, vah klor, sen neymişsi sen!...

UZUN aramalardan sor Terkos gölünde bulunu bir köşeye kıstırılarak ele ge rilen iki bardak suyun tahl gönderilmesi ve Hıfzıssıhha E titüsü tarafından, **"Koli ba umulandan fazla. Kolera ve t mikrobu akar suların hepsi yeter sayıda. Yosun, tortu kuyruklu kurbağa oranı çok. A cak klorun zerresi yok!"** diye por verilmesiyle başlayan kar lıklı suçlamalar kavgaya dön şünce, Sağlık Bakanlığı'na b vurulmuş, bütün yetkililerin balarıyle SEKA ve Petro-Kimy dan yeterince klor bulunmu tur.

Halkın sağlığını yakından gilendirdiği için bu önemli ek

Liderlerin kutlama mesajları:

Vedat SAYGEL

Pasta ortaya geldi, mumunu yaktık, üfleyeceğimiz sırada bir eksiklik sezip, çevremize şöyle bir baktık. Yazarları, çizerleriyle tüm kadro hazırdı ama, asıl bulunması gerekenler yoktu.
Kambersiz düğün olur mu? Neyse ki uzağımızda değillerdi. Duvarlarımızı süsleyen ÇARŞAF kapaklarından kimi hoşgörülü tebessümüyle, kimi içten olmayan öfkesiyle bakışıp duruyordu.
Buyur ettik, kırmadılar, geldiler. Bildiğimiz konuşma üslûplarıyla bakalım bize neler dediler?

DEMİREL:
"Muhalefet yaparak kimsenin kimseyi güldürdüğü görülmemiştir. Gördüm diyen vaasa, çıksın ortaya... Bire beş koyuyorum vaa mı oynayan? Milletin yüzünü güldürmek basının değil, hükümetlerin işidir. Hükümet kurulur, bir porguram hazırlar, güven oyu alıp, icraata geçer. Millet 'Ah... Of' edip dövünüyorsa, hükümet başarılı olamamıştır. Kahkahalarla gülüyorsa, başarılıdır... Kısa zamanda biz bu güç işi başardık işte..."

ECEVİT:
"Ekonomik ve toplumsal sorunların ağırlığı altında ezilen ülkelerde koşullar değişmedikçe, insanları güler yüzlü görmenin olanağı ve olasılığı sanatçısının çabalarına bağlıdır. Her şeye rağmen bugün ülkemizde gülmece dergilerinin aydınlattığı yüzleri umut verici buluyor, kuracağımız güler yüzlü bir düzenin öncüleri olarak hepsini ayrı ayrı kutluyorum. Nice yıllara..."

ERBAKAN:
"Esselâmün aleyküm ve berekâtı Allah. Önce şu pastadan besmeleyle bir yudum alalım, haydi yallah!
ÇARŞAF'a gelince: Önce şu hususu açıklığa kavuşturalım efendim. Mizahı kim, ne için yapar? Daha doğrusu, manevi kalkınmada mizahın rolü nedir diye düşünmemiz icabeder. Mizah bir güldürme sanatı mıdır, değil midir? Siz çarşaf dolusu yazılar yazıyor, resimler çiziyorsunuz da neye yarıyor? Gülmek şöyle dursun, daha sayfayı açarken sinirlenmiye başlıyorum ben. Bu iş öyle zorlanmalarla falan olmaz. Allah vergisidir efendim. Rabbime binlerce şükür ki, mizahın en iyisini, en tesirlisini yapmak da bize nasip oluyor."

TÜRKEŞ:
"ÇARŞAF'ın bir mizah dergisi olduğunu, birinci yaşını doldurduğunu herkes biliyor. Fakat benim aklıma şöyle bir soru geliyor: "Bu millet acaba her çarşamba niye kahkahalarla gülüyor? Açıkta bir şey mi var?" Görüşümü öğrenmek isterseniz mizaha evet ama, gülmeye, sırıtmaya hayır! Neden derseniz, gülmek disipline aykırıdır, biir. Kahkaha, ardından lâubaliliği getirir, ikii. Lâubalilik disiplini götürür, üç! Ama yayın hayatımıza devam edeceğiz derseniz, sizin işiniz de, bizim işimiz de güç!"

FEYZİOĞLU:
"Yıkıcı ve yapıcı olmak üzere mizahı ikiye ayırmamız gerekir önce. Hükümetin icraatını öven mizah, hem yapıcıdır, hem milliyetçidir bence. Muhalefet yapmakla kazanılmaz ki bir şey... Sırtını MC'ye dayayanın olur hayal ettiği her şey. Gülmece diyorsunuz, gülecek halimiz mi kalmış, yüzümüze baksanıza, tebessümün yerini kenetlenmiş dişler, kasılmış dudaklar almış."

BOZBEYLİ:

"Muhalefetteyken gülmeyi, iktidara gelince benimle dalga geçeni piyasadan silmeyi düşünen bir lider olarak, ÇARŞAF'a başarılar dilerim. Pastaya da diyecek yok haa... Ayıp olmazsa şuradan yerir misiniz biraz daha?"

Çarşaf'ın büyük yarışması

yaz güldür kazan!

Türk güldürü sanatına yeni yazarlar kazandırmak amacıyle düzenlediğimiz yarışmaya, katılma koşullarını açıklıyoruz...

DERGİNİZ ÇARŞAF, iki yaşına basması dolayısıyle okuyucuları arasında bir yarışma düzenlemiştir. Koşullarını, aşağıda açıklıyoruz. Yarışmadaki amacımız, gülmece sanatımıza yeni değerler kazandırmak halkımızın içindeki mizah anlayışını topluma yansıtmasını sağlamaktır. Yarışmaya katılmak isteyeyen bütün okuyucularımızı, yazılarını göndermeye çağırırken, hepsine şimdiden başarılar dileriz.

Çarşaf 1977 yaz güldür kazan! yarışmasının koşulları

1 **Yarışma herkese açıktır.**

2 Konu serbest olup, nesir tarzında yazılacak. (Hikâye ve fıkra dışında), güldürücü niteliği olacak, metnin tamamı bir daktilo sayfasını geçmeyecektir. Onceden herhangi bir basın organında yayınlanan yazılar yarışmaya katılamaz.

3 **Yazarlar, yarışmaya bir veya daha çok sayıda yazıyla katılabilirler.**

4 Yarışacak metinler, iki kopya olarak, "Çarşaf Dergisi Yaz, Güldür, Kazan" Molla Fenari Sok. No: 30-32, Cağaloğlu, Istanbul" adresine postayla veya bizzat teslim edilecektir. Yazarlar, yazıların altına açık adlarını ve adreslerini de ekleyeceklerdir.

5 **Yarışacak yazıların en geç 1 mart 1977 tarihine kadar elimize geçmesi gerekmektedir. Bu tarihten sonra gelecek yazılar, yarışmaya katılamaz.**

6 Gönderilen yazılar **ÇARŞAF** Yazı İşleri tarafından bir ön değerlendirmeye tabi tutulacak, finale kalanlar mart ayında **ÇARŞAF**'ta ilan edilecektir. Bir Büyük Jüri ise, son değerlendirmeyi yaparak, Yarışma Birinci, İkinci ve Üçüncüsünü saptayacaktır. Ayrıca finale kalan 5 yazara mansiyonlar dağıtılacaktır.

7 **"Büyük Jüri", değerlendirmede ilk üç dereceye layık bir eser bulamazsa, ödül dağıtıp dağıtmamakta serbest olacaktır.**

8 **ÖDÜLLER:**

Birinciye: **5.000 lira**
İkinciye: **3.000 lira**
Üçüncüye: **2.000 lira**

Mansiyon alan beş yazar da 1.000'er lira alacaktır

9 **Çarşaf dergisi yazarları bu yarışmaya katılamazlar.**

Istanbul Birinci Uluslararası Müzik ve Film Festivali'nin büyük sürprizini Çarşaf açıklıyor:

Ödülü geri alınacak olan

Neco'ya kol saatı verilecek!

BEN BİR HÜZZAM DAHA GEÇİYORUM ABDİCİĞİM..

BENİM FERAHFEZA GÜME GİTTİ.. NİHAVENT'E BAŞLIYORUM

ŞEF BENİM ANNADIN MI? BEN İDARE EDİCEM..

HAYIR BEN!

ERGÜDER KOLDAŞ

GÖNDER BALİ

SAHNE HAZIR, KADRO TAMAM. BU BİR ORTAOYUNU, AMA KAVUKLUSU NERDE ANAM BABAM?

ARAZI FESTİVALİ

AMAN TANJU.. PODYUMUN DOLU OLDUĞUNU GÖRÜYORSUN. ÇIK. SONRA GELİRSİN!

SAHNE

HASAN ALMAZ, BASAN ALIR ABİCİM.. BUL KARAYI AL PARAYI!

NE İLERİ GİDEBİLİRSİN NE GERİ, MUBAREK PANA-

TRT

NE SAMİMİ BİR FESTİVAL DEĞİL Mİ ŞEKERİM?.. NERDEYSE KAMERAYLA DUDAK DUDAĞA GELECEĞİZ!..

İŞÇİ KÖYLÜ NEREYE?

UUUUUUU

FORGET İT! BIRAK BAŞAK, YOLUMDAN ÇEKİL, GİT!

TANJU KOKAN

VAŞAK DOĞRU

TANJU NİÇİN BİRDENBİRE SUSTU?

BAYAN KOKAN

BASIN

BU NE KUYRUĞU KARDEŞİM? SİGARA MI DAĞITIYORLAR, ET Mİ?

EFENDİ EFENDİ.. O EL SİZİNSE, ALTINDAKİ BACAK DA BENİM, ANLADINIZ MI?..

HANİ YA DEMLİ ÇAYDAN İÇEN?

YAHU ÇEKİN ŞU KAFALARINIZI DA KAPIYI KAPIYALIM..

DEPREME YAPTIĞIMIZ YARDIMI, BU FESTİVALDEN ÇIKARDIK DEMEKTİR BEY BİRADERİM.!

NİÇİN OLACAK BÜTÜN DELİKLERİNİ TIKADI. SES ÇIKARACAK YERİ KALMADI KI...

NESUHİ EYTEGÜN

AHMET EYTEGÜN

CELAL

Sarı kart... Alkart.... Mavi kart... Mor kart... Kart devrinde yaşıyoruz

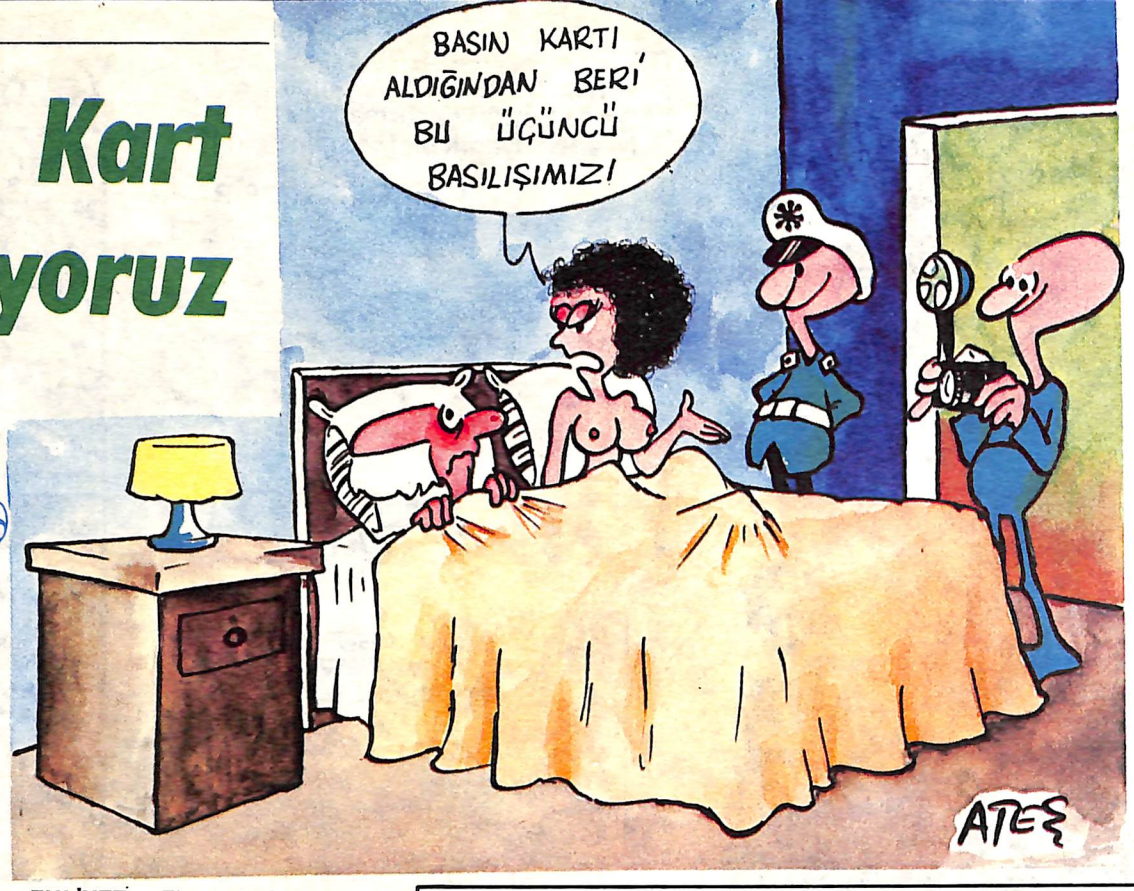

Cebinizde yoksa bir kartınız o zaman benden olmaz bir farkınız

"BEN KARTRAYT"

ASRIMIZ kart asrıdır. Kartsız adam kişiliksiz demektir. O halde aşağıdaki vesika veya kartları iyi tanıyıp bir tane edinin. Sen kimsin anlıyalım.

KİMLİK KARTI - Kimin kim olup olmadığını belli eden bir karttır. Kim kimse, bu karttaki odur. Başkası kimse, o da odur. O halde herkes kendi kimlik kartını kullanmalıdır. "Sen kimsin? diye sorulunca, kimlik kartınızı burnuna dayayınız. Yalnız kartı arada bir yeşile boyayınız. Çünkü yeşil kart, bu zamanda daha geçerlidir.

SERTİFİKA - Sertifika antika, mika, formika ile uğraşanlara verilen ve o işte çalıştığını bildiği halde, inkâr etmeyen kimseler tarafından ve kendisi ile birlikte başkasının sanatını icra edenlere verilir. Biraz karışık olan bu tariften sonra, sertifikanın ne olduğunu anladınız sanırım.

DİPLOMA - İsmi üstünde. Diploma, diplomatların kullandığı karttır. Bazen bir yeri bitirmiş veya işini zamanından önce şişirmiş kimselere de verilir. Diploma insanı bir işe girerken takviye eder ve ferahlık verir. Sahtesi yapılabilir. Yapanları her yerde bulabilirsiniz. Sahte diploma da, aslı gibi geçerlidir. Zaten, aslı piyasada pek tutulmaz.

EHLİYET - Ekseri şoför olmak isteyenlere muayyen bir para mukabili çaktırmadan elden verilir. Ehliyet almak için ehliyetli olmak büyük hatadır. Ehliyet istendiğinde gösterilmez. İstenmediğinde gösterilir.

Çizen: Ateş BENİCE

Memnu Meyve...

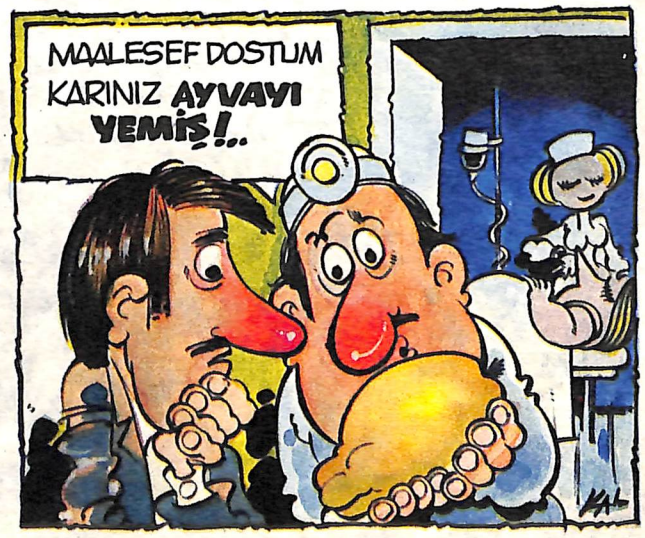

Yeni
esimli romanımız

Hırsız, bir zerdaliye ait malı (ya da fıstığı) çaktırmadan iyi eden uyanık bir ince sanatçıdır

VİLİYAM ŞEKİSPİR

çapkın hırsız

Yazan: Süavi SÜALP - Çizen: Suat YALA

BEN; -ÖĞÜNMEK GİBİ OLMASIN- MEŞHUR ÇAPKIN HIRSIZ CEVAT ÖZYÜRÜTÜR !.. BOYUM 1 m. 82, ENİM 65. BEŞ LİSANI ANA DİLİM ON BEŞİNİ DE BABA DİLİM OLARAK, ŞAKIR ŞAKIR KONUŞURUM... AYRICA, BÜTÜN KELEK VAZİYETLERE KARIŞIRIM .!.

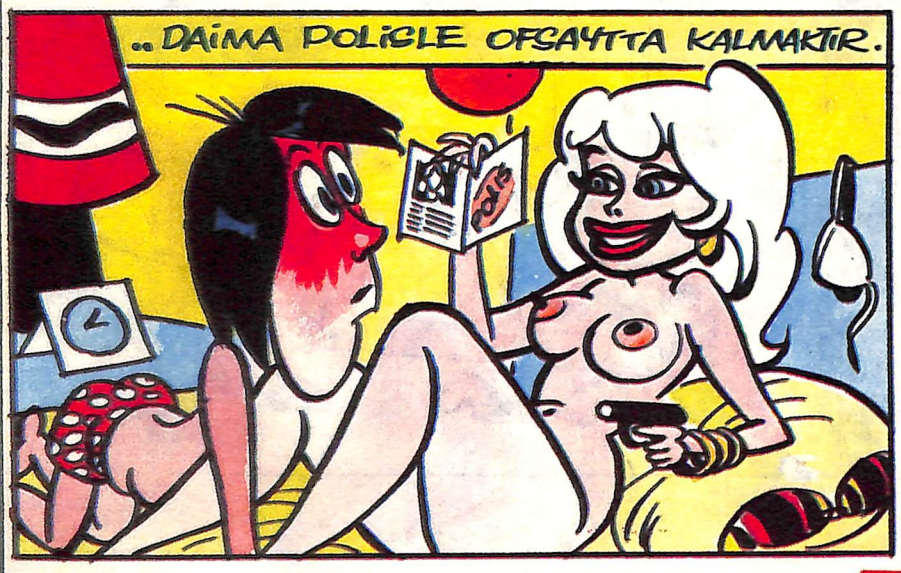

DEDEM ASAB
MAHMUT PAŞA
DÖRT KARILI AZE
BİR ZAMPARA
OLARAKTAN VE
AYRICA EVDEK
TÜM HALAYIK VE
MÜTEBAKİSİNİ D
PANSUMANLAYAR
TAN BABAMA KA
UZANAN BU
ÇAPKINLIK MİRA
SINI BİZE
BIRAKMIŞ

İYİ DE YAPMIŞ

—SÜALP & YALAZ

EVEET.. NEREDE KALMIŞTIK ?.. DEDEM ASABÎ MAHMUT PAŞA-NIN 4 KARISI OLDUĞU HALDE KONAKTAKİ TÜM HALAYIK VE MÜTEBAKİSİNİ DE NASIL İYİ ETTİĞİNDE KALMIŞTIK!

AH, PAŞA! DÖRT KARIN OLDUĞU HALDE BENİM GİBİ BİR SABİ'DEN NE İSTİYORSUN?

AAAAH AH DİLBER! MA'TESÜF BEN AZGIN BIR BOSAYIM. HADİ BANA BİR DİL-BER DUDAĞI VER!

MİHRİBÂNIM.. SERVİREVA-NIM, SERVİBÜLENDİM!.. TE NEN Nİ TE NE NA!.. PAŞA BU GİDİŞLE ÇOK FENA..

BABAMA GELİNCE.. O DA KOSKOCA BİR TÜC-CAR OLDUĞU HALDE EVDEKİ HİZMETÇİ KIZ ZIYNET'İ KÖŞKÜN ÇAMAŞIRHANESİNDE BİR GÜZEL AYIKLAYARAK DEDEME LÂYIK BİR EVLAT OLDUĞUNU 4 BUÇUK MATİNESİNDE GÖSTERMİŞTİ.

AH! LANGIRT MINGCA Hi!

İŞTE BU GİZLİ İÇ TUTMA SONUCU BEN BİR GÜNAH ÇOCUĞU OLARAK DÜNYAYA BALIKLA-MA ATLAMIŞIM...

BEYEFENDİ.. BANA SAHİBOLDUNUZ, NEŞE-NİZİ BULDUNUZ.. ŞİMDİ BEN N'OLU-CAM?

TİCARİ İTİBARIMI VE AİLE ŞEREFİMİ DÜŞÜNEREK ELİNE BİR KAÇ KURUŞ VERİP SENİ TÜRKAN ŞORAY-IN FİLMLERİNDEKİ MASUM KIZ MİSALİ SOKA-ĞA ATACAĞIM. SONRA DA GİDİP YATACA-ĞIM!..

YÂNİ BEN MEŞRU BİR VELEDİZİNA OLARAKTAN VE ANAMIN BENİ GÜLHANE PARKINDA VE HERŞEYİN FARKINDA OLARAK, BİR BANKA REKLAMIYLA KARI-ŞIK BİR BANK'A BIRAKMASINA İTİRAZ EDEMEMİŞİM..

YARABBİ!. YAVRUMU ÖNCE SANA, SONRA VATANA SONRA KADERE TER-KEDİYORUM. SONRA DA SARAYBURNUN-DAN BİZZAT KEN-DİMİ İNTİHAR EDİYORUM!..

IH-HI-IH-HI!..

ANNEM ZIYNETİN ARDINDAN AVAZIM ÇIKTIĞI KADAR BAĞIRMIŞIM:

ANNE!. ANNEE! UFAĞIZ DİYE BİZİ EKİP TÜYME! BENİ BU PARKTA BIRAKIRSAN BOZULUP VALLA BİLLA YA BAHÇELER MÜDÜRÜ YA DA ARAKÇININ BİRİ OLURUM!

SKALP & YALAZ

DEVAMI VAR

HAYIR

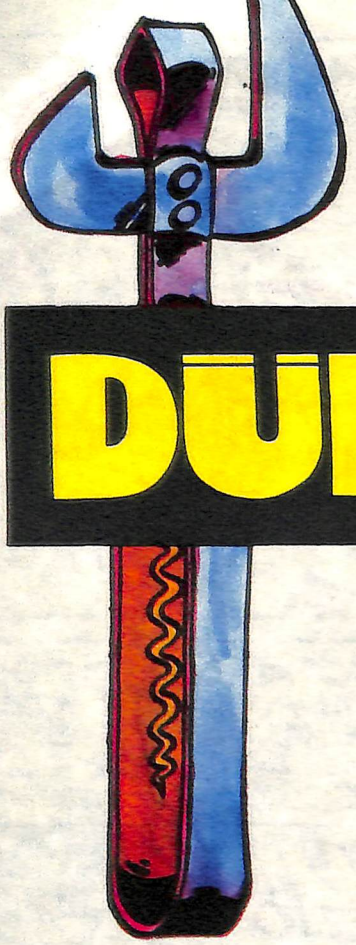

DÜNYALIK

1696
SAYFA, KOKULU, İSTERİK GAZETE

SAKIN AÇIKLAMA 6

Estağfurullah

Neden çıkıyoruz? Neden biz de varız dedik? Boyumuzdan büyük halt yedik! Çağdaş akımlarla ve bir takım yakınlarla kafa kafaya verdik ve ortaya dünyalığımızı serdik. Ne sağdayız, ne soldayız, ne ortadayız, biz de çaktırmadan sofradayız... Zaten bu işin aslı, okuyucuyu kasnaklamaktır. Vereceğiz: Para, ev, yuva, gecekondu, isteyene istediği kadar altın. Kalkın yavrum, sen de kalkın!

DÜNYALIK, dünyalığı doğrultmak için çıkıyor. Mizanplide hamle, resimde hamle, fotoda hamle, baş döndürücü baskılar ve en son model askılar... Çıkacağız, basacağız, bastıracağız, okutacağız ve Dünyalığı bambaşka şekilde oturtacağız...

Artık yirmibirinci asıra giriyoruz. Konutunuz yok, paranız yok, maaşınız yok, geliriniz yok! O halde hep birlikte ne yapacağız? Sizden toplayıp, bir de neşeden hoplayıp, bu mangırlarla daha güzele, daha büyüğe, daha küçüğe kadar bir bütün olarak, hepinizi eve sokup, cebinize de beşer kağıt koyup, mutlu edeceğiz.

DÜNYALIK, dev hamlesiyle basın ufuklarında doğarken haykırıyoruz: "Ey dünyalılar! Bu dünya Hazreti Süleyman'a bile kalmadı!" Ama biz herkese bir **DÜNYALIK** arzu etmeyene de bir buhurdanlık vereceğiz...

En ufak itirazı olanın da, dünyasını zindan edeceğiz o kadar!

Bu gece:
SEYHAN BEKÇİ

Herkes dışarı çıkarken, biz
HOH... HAH... VAH... VAH...

İÇİN'E GİRDİK

İÇİN'DE korkunç ve çekilmez bir hayat vardı. Hepsinin yüzleri asık ve pantolonları dardı... Ya kadınlar, ya çocuklar? Orada bir hayal vardı... Binlerce insan İÇİN'DE robotlar gibi yaşıyor, dışına çıkmak isteyenler yine içeri sokuluyordu... İÇİN'DE muhabirlerimizi yakaladılar ve tartaklayıp makinalarını tahrip ettiler. Ama onlar DÜNYALIK için İÇİN'E kadar girebilmiş ve bu esrarlı ülkeyi dışardakilere şu resimlerle anlatabilmişlerdi... Bravo Kenan, Bravo Ahmet! İÇİN'E girdiğiniz gibi dışına nasıl çıkabildiniz? Sarı hummaya yakalanmak pahasına İÇİN'E giren bu gazetecileri kutlayalım. Sizi bağrımıza basıyoruz çocuklar... Yürüyün ulan, İÇİN'E girin dedikse bu kadar mı girin dedik?..

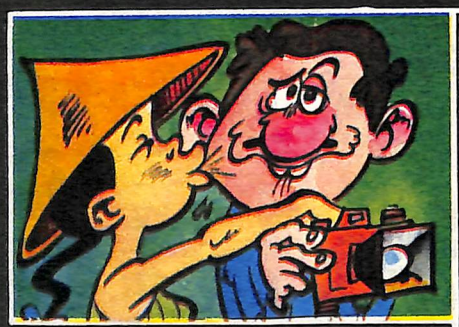

İÇİN'E giren, bir daha çıkamazdı. Ama bakın bu harika röportaj sırasında İÇİN'DEKİLER nasıl da Kenan'la Ahmet'e tezahürat yapıyorlar. İÇİN'Lİ bir kız Kenan'a asılırken, diğeri İÇİN'DE Ahmet'e milli içkilerinden dilayla içiriyor. İÇİN'DE DE OLSA, kadın kadındır. Zaten İÇİN, bir gazeteci için birkaç adımdır.

Yarın:
İÇİN'DE, İKİ KARŞIT GRUP İKTİDARI ELE GEÇİRMEK AMACIYLE BİRBİRİNE GİRİYOR

İsteyene bin, istemeye binme, ama programı okumadan sevinme !..

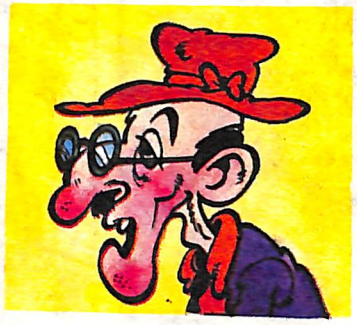

NE DEMEK

"Ben emekliyim. Zaten birbirine ekliyim. Bu işe aklım ermedi. Sandık bile bana ev vermedi. Olur mu bedava yemek? **NE DEMEK?"**

HASTİR ULAN

'Ben tombalacıyım abi... Dünyalığımı kendim ayarladım.. Dalgama taş mı atacaklar yani bu arada? Yemem böyle numara... Kimse edemez beni madara. **HASTİR ULAN!'**

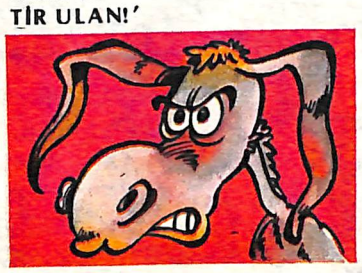

HAYIR

"Eşeksek, o kadar eşek değiliz. Bana ahır verecekler mi? Eşek hoşaftan ne anlar, suyunu içer tanesini bırakır... O halde anırarak cevabımı veriyorum: **HAYIR!"**

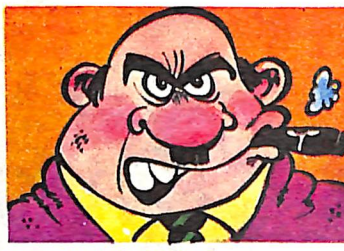

BEN YOKUM

"Ben ev sahibiyim.. Kiralarım alıp, yolumu buluyorum. Herkese ev mi? Bu millî gelire ihanettir. Kiracı kalmayacak ve Vasfi Mah sahibi artık kira almıyacak. Ben de bu hikayede **YOKUM..."**

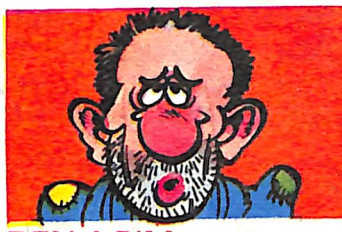

BEN AÇIM

"Öhö, öhö! Senede bin kağı yolumu bulamıyan bir garibanım... Bana da ev vereceklermiş O maydonozları başkasına yedir sinler. Garibanlıktan ne sakalım kaldı, ne saçım. **BEN AÇIM!"**

BEN TOKUM

"Oh! Ben hem meşhurum, her de çok şahaneyim. Gecede ellibi alıyorum. Ev ha? Kıh, kıh! Onla gelip beni sahnede dinlesinler de sonra da Ajda Ajda diye inlesin ler... Zaten ben kâh Fransa, kâ Cannes kâh Nis... O halde ben d **NO, NO, NO!** diyorum..."

Türk Standartlar Enstitüsü, Türkiye koşullarına en uygun otoyu saptadı: DEH 2,5

Çizen: Celâl KANDEMİROĞLU

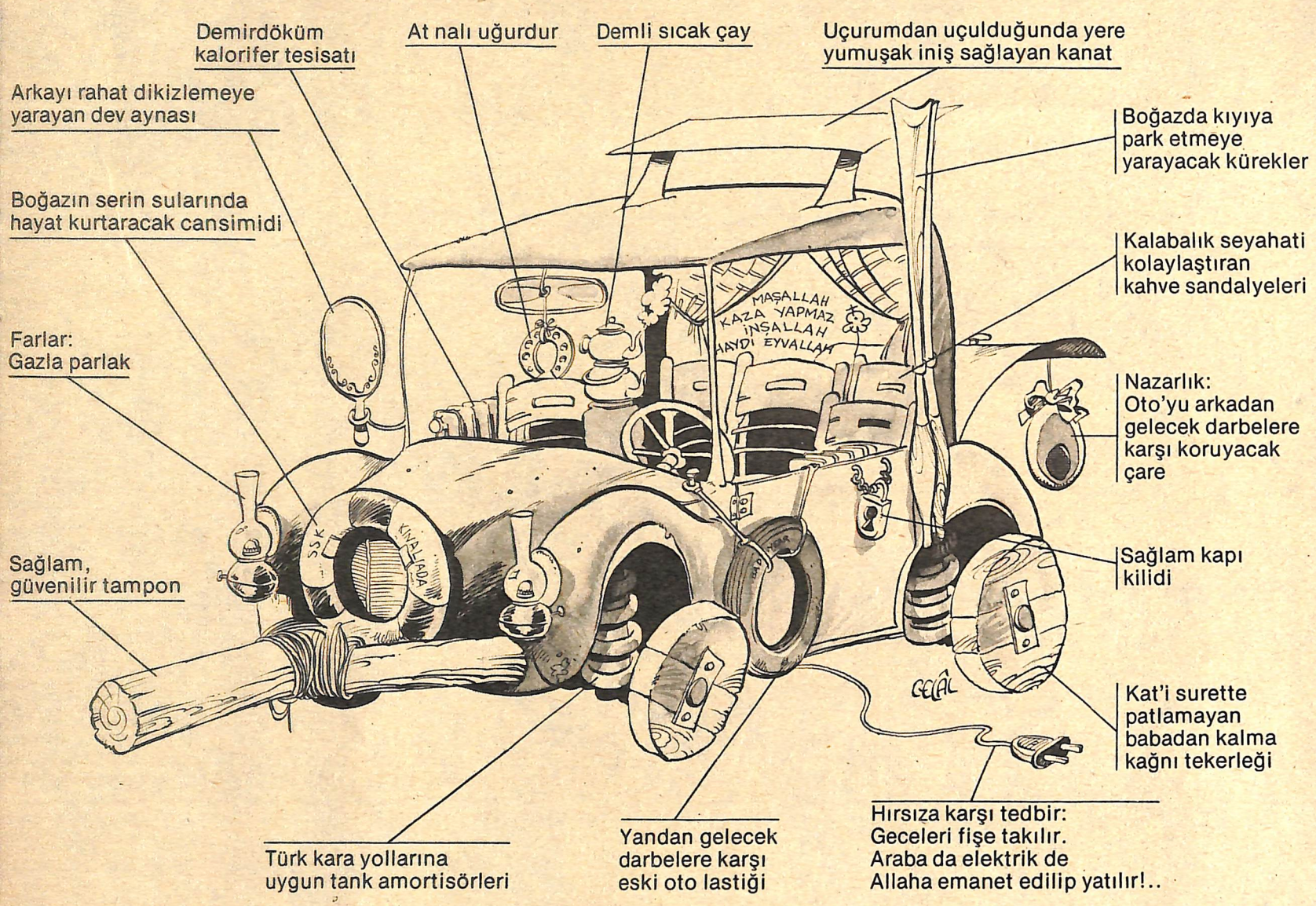

Yurt dışında çalışan işçilerimizin gönderdikleri dövizleri yabancılara kaptırmamak, her biri servet değerindeki arabaları üç beş seferden sonra araba mezarlıklarına attırmamak için çare arayan enstitü uzmanları, sonunda yollarımıza en uygun olan otomobil modelini bulmayı başarmış, bütün ilgililerin sevinçten gözleri yaşarmıştır. **"DAYANIKLI, EKONOMİK, HIZLI"**nın baş harflerini alarak, hemen üretimine başlanacak olan arabaya DEH markasını koyan uzmanlar, en yakın mesafenin dolmuş ücreti 2,5'ğu da ekleyerek ön çalışmaları bitirmiş, projeyi DPT'na götürmüştü

YAZ BAŞBAKAN İÇİN BİR KİTAP, FEDERASYON BAŞKANLIĞINI KAP!..

FEDERASYONA başkan olmak için bundan sonra kulis yapmak, şu-bu yola sapmak, Spor Bakanlığı yollarında volta atmak hikâye. Tekil kardeşlerden **Firuzan Tekil,** kafayı çalıştırıp ve bir de kurşun kalemle iki düzüne kâğıt alıp üç gecede Başbakan'a hayranlığını belirten demokratik bir kitap yazdı. Bol yağlı ve içi övgülerle dolu bu kitabı Başbakan'a postaladı ve altına şunu yazdı:

"Yoktur bu memlekette sizden daha şahane yapan her işi. Futbol Federasyonluğu'na başkan olmak ister bu kitabı yazan kişi."

Kitap hemen tesirini gösterdi ve **Firuzan Tekil,** Federasyon Başkanlığını kaptı. Kardeşi Neriman Tekil de ağbisinin yolunda giderek, iki satır da o ilâve etti...

"Sayın Başbakanım, Atletizm Federasyonluğu için de taliptir kardeşi!"

Bakın, bir kitapla ve güzel bir hitapla nasıl mevki elde ediliyor?! O halde, **"Güzel konuşma ve isteğine kavuşma metoduna"** daima hürmet edelim...

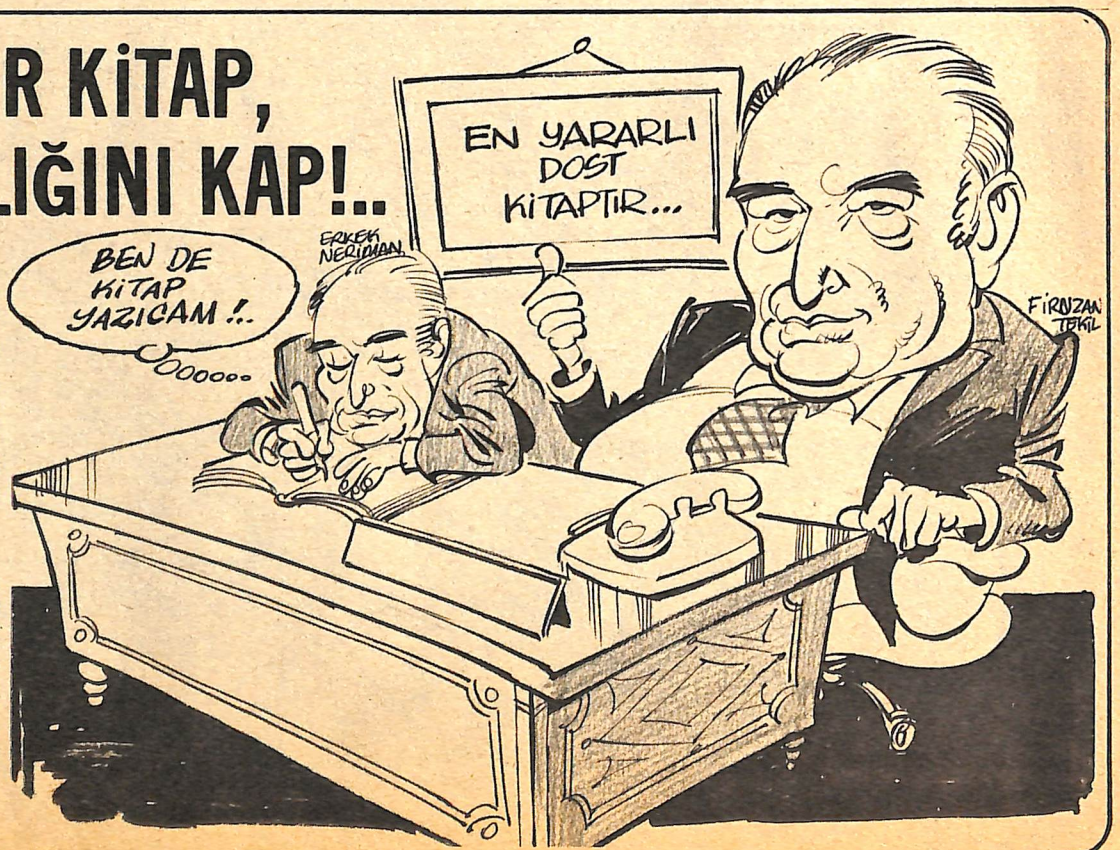

İadeli taahhütlü

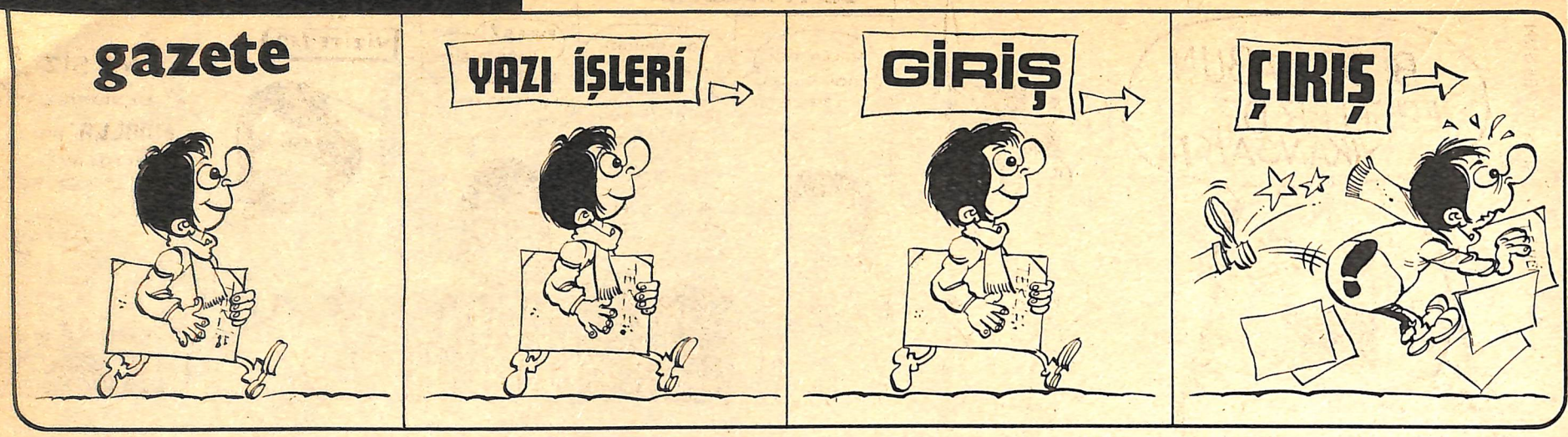

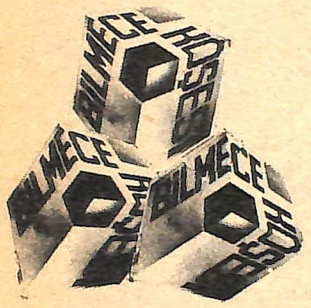

BİR ŞİFREMİZ VAR

Ama bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız. Vereceğimiz üç ip ucundan ibarettir.

1) Bulacağınız 10 kelimelik bir cümledir. 2) Başlangıç harfi siyah daire içindeki (İ) olacaktır. 3) Kelimeler harflerin, yatay ve dikey bir çizgi doğrultusunda oluşacak çapraz sapmalar yapılmayacaktır.

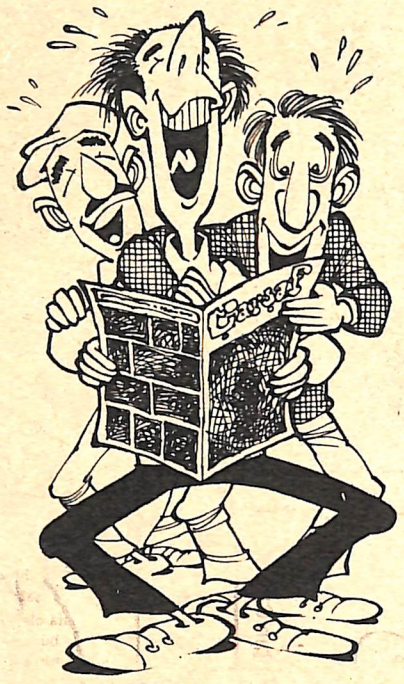

Ü	L	Ü	G	U	Y	O	B
N	Ü	Z	...	Ö	M	Ü	R
E	Ş	,	E	L	İ	L	G
N	İ	N	İ	Z	İ	N	İ
Ş	Z	İ	N	İ	Z	L	E
A	L	G	V	G	Ş	E	Y
K	E	R	E	S	E	R	D
R	!	E	Ü	K	Ü	B	İ
A	K	D	D	Ü	Y	,	K

CEVAP: Ilginizle yeşerdik, büyüdük sevginizle. Ömür boyu gülünüz, şen şakrak dergimizle!

"Az Gelişmiş Anahtar 50"yi en iyi tamamlayan 5 okurumuz 100'er lira armağan kazandılar...

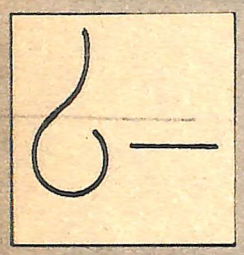

ANAHTAR ŞEKİL

Atalay METE
MSB Öğr.
Yurdu Tandoğan
ANKARA

Ahmet ÖZDEN
Kalıpçı Sok. Ekinci Apt.
32 - 34-2
Beşiktaş ISTANBUL

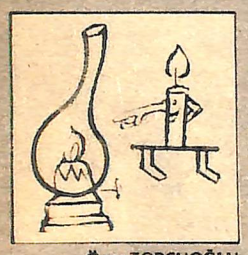

Öner TOPCUOĞLU
Maçka Maden Fakültesi
Maçka ISTANBUL

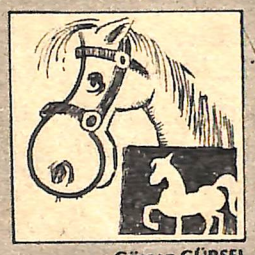

Gürcan GÜRSEL
Şeker Mah.
Şeker Sok. No. 25
TURHAL

İlyas SARI
Tuzlukçu Pazarı Mah.
AKŞEHİR

Bilmece, bildirmece, eksik şekli bitirmece

ÇARŞAF'ın 53 sayıdır bu köşede okurlarına sunduğu bilmecenin amacı, bir "Az Gelişmiş Anahtar"dan hareketle yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler türetmektir.

Şimdi siz de sayfanın sol alt köşesindeki kupon üzerinde gördüğünüz "Az Gelişmiş Anahtar"ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra isim, soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup kuponu keserek bir hafta içinde bize yollayınız.

DİKKAT

A) En başarılı şekli çizen 5 okuyucumuz 100'er lira ikramiyeye hak kazanacaklardır.

B) Türetilen şekillerin, mutlaka kupon üzerine ve "Anahtar şekli" belli olacak biçimde ince siyah ya da kırmızı tükenmez kalemle çizilmesi gerekmektedir.

C) İkramiye kazananların isimleri iki sayı sonra yayınlanacaktır.

Adres:

"Az Gelişmiş Anahtar 53" Çarşaf Dergisi, Mollafenari Sok. No: 30/32 Cağaloğlu-Istanbul."

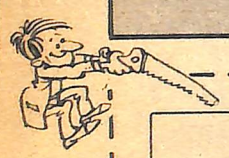

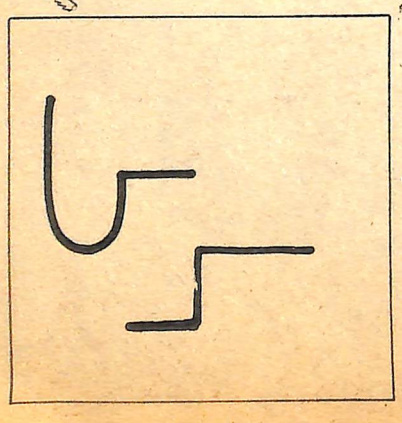

Çarşaf

İKRAMİYELİ
BİLMECE KUPONU

AZ GELİŞMİŞ ANAHTAR

Adı, Soyadı: .....
.....
Adresi: .....
.....
.....
.....
.....

Çarşaf
Haftalık
Mizah Dergisi
YIL: 2 SAYI: 53

Sahibi: **Erol SİMAVİ**
Genel Müdür:
Nezih DEMİRKENT
Genel Yayın Müdürü
ve Sorumlu Müdür:
Çetin EMEÇ

Basıldığı yer : **Hürriyet Ofset Matbaacılık ve Gazetecilik A.Ş.**
Adres : **Cağaloğlu Mollafenari Sok No: 30-32 ISTANBUL**
Telefon : **28 68 75**

Selahattin PEKSUN

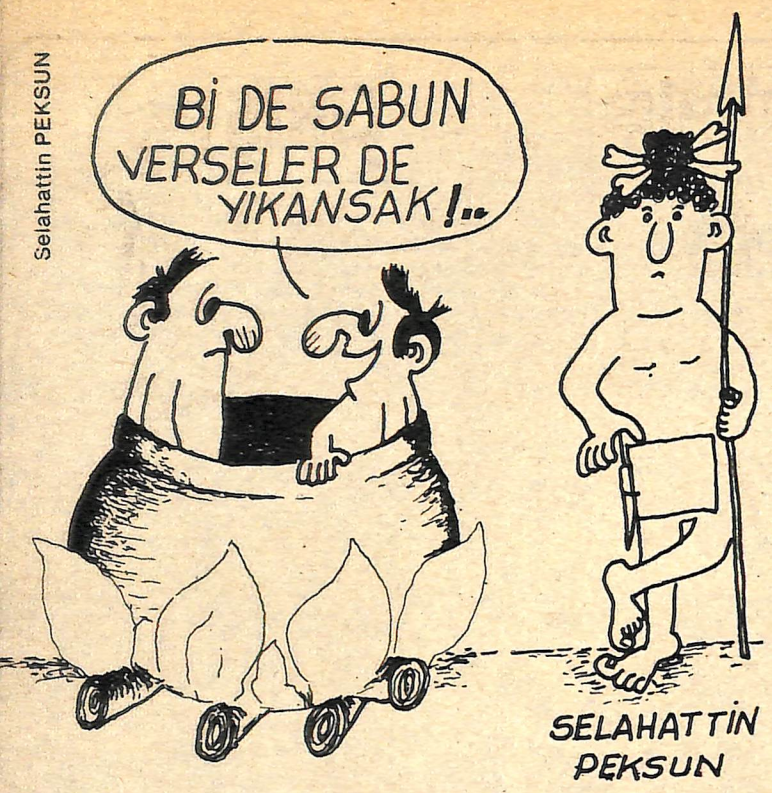

BİR TV REKLAMI

Önder GÜNEY

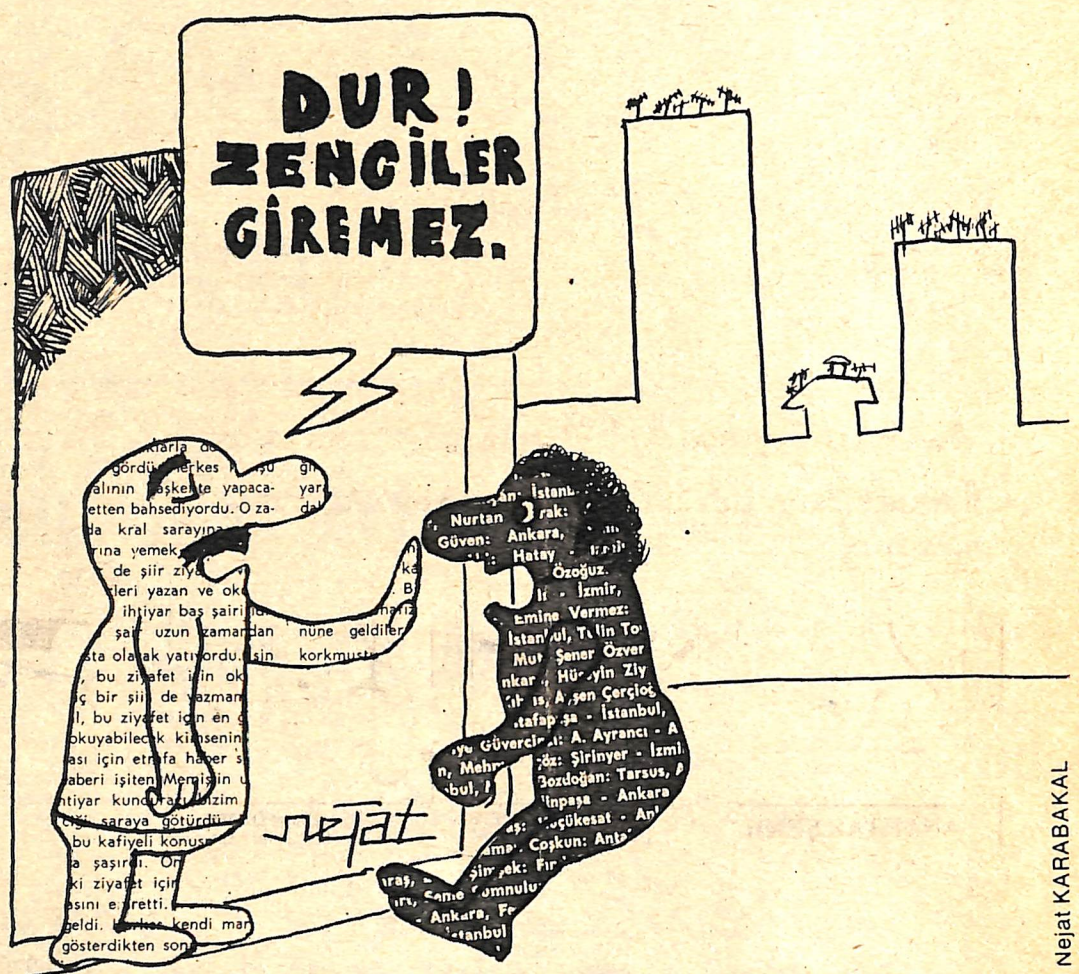

Nejat KARABAKAL

Serbest kürsü

HERKESE BİR HAK
SÖZ HAKKI ÇİZGİ HAKKI RESİM HAKKI

Hazırlayan: Bizim Hakkı

Engin ÇEVİK

Yaşar İMİŞ

Edison Süleyman'ın parolası:

HER KÖYE ELEKTRİK, ELEKTRİĞE SEFERTASI!..

GELMİŞ geçmiş bütün mucitlerin babası sayılan ve bu nedenle dilediğine kıyan, dilediğini kayıran **Edison Süleyman**, Erenköy'de halka hitaben yaptığı açık hava konuşmasında, yılın son müjdesini vermiş, elektriklerin kesilmesi yüzünden hoparlörlerin çalışmaması üzerine yanında bulunanlara, şehir haritasını göstererek, **"1977 yılı programımızda, Kadıköy ve Karaköy'den başlayarak, elektriği Ataköy, Arnavukköy, Bakırköy, Çengelköy gibi en ücra köylerimize kadar götüreceğimizi kulaktan kulağa fısıldayarak, bütün dünyaya duyurun"** demiştir.

Büyük mucidin bu isteğini yerine getiren ilgililer kendilerine yöneltilen bazı sorular karşısında çaresiz kalmışlar, **Edison Süleyman'ı** hayranlıkla izleyen Erenköylüler ise, **Uç Uç Necmettin, Hacı Alpaslan** ve **Şerbetçi Turan'**dan oluşan yardımcılarını, yeni dikilecek elektrik direkleri sanmışlardı.

Sızan haberlere göre, **Edison Süleyman** elektrik nakli için Avrupa'ya bol miktarda sefertası ısmarlamış olup, dört gözle bunların gelmesini beklemektedir.

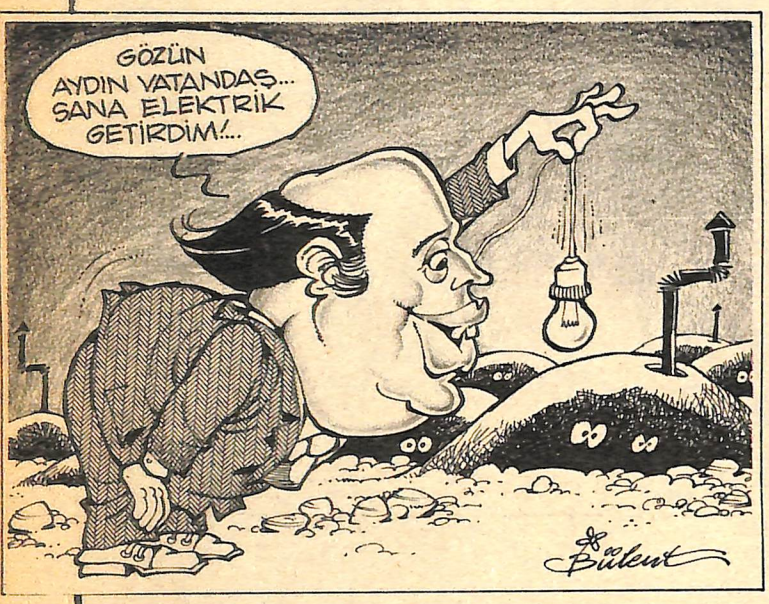

Yaşar, ne yaşar, ne yaşamaz 53

Mantık mı, bir şişe su mu ?..

Yazan: AZİZ NESİN

ÇAYCI, askı içinde getirdiği çayları dağıtmıştı. Koğuştakiler, Yaşar Yaşamaz'ı dinlemeye hazırdı.

Dilekçeci, sözü açmış olmak için:

-O doktorun seni gönderdiği adama gittin mi? diye Yaşar'a sordu.

Yaşar da sanki anlamamış gibi:

-Hangi doktor? dedi.

-Yahu, hani zehirlenmişsin de, yatırdıkları hastanede seni kurtaran doktor, başına gelenleri dinleyince sana acımış da...

-Haa, evet... Öyle ya... Doktor bana kartını verdi. Beni gönderdiği arkadaşına da telefon edeceğini söyledi. Nüfus kâğıdım olmadan da beni çalıştıracakmış. Hiç öyle yere gidilmez mi! Gittim. Devlet dairesi değilse de, devlet dairesi gibi bir yer. Canımı kurtaran doktor:

"Gönderdiğim adam, seni işe alırsa, her ne derse desin sen hep, evet efendim dersin..." demişti. Derim, evet efendim derim.. N'olacak? Dilim aşınacak değil ya.. İşsizlikten ciğerim yanmış. Ne iş verseler, yapacağım, ister çöpçülük, ister lüpçülük.. Doktorun beni gönderdiği adam, bu devlet dairesine benzeyen büyük yerin müdürlerinden biriymiş. Elimdeki kartı göstere göstere, yanına dek vardım. Odacısı, beni soktu içeri. Ben odasına girdiğimde, karşısındaki koltuklarda üç kişi oturuyordu. Kendisi de masadaydı. Masa dersem, ben öyle bir masa görmemişim, yayla gibi bir masa, üstüne yanyana iki şilte serilir. Ben içeri girdim, başını döndürüp bakmadı bile. Ben de kapının yanında dikildim, sözü bitsin de bana yüzünü çevirsin diye... O üç kişiyle müdür, anlayamadığım bir konu yüzünden çekişip duruyorlar. Müdür çok kızdı. Masasında duran bir iyi su şişesini kaptı. Ben, şişeyi, karşısındakilerin kafasına fırlatacak sandım. Su şişesini elinde sallayarak:

"Mantık, mantık!... Her şeyin esası mantık!" diye bağırdı, sonra onlara sordu:

"Bu bir şişe suyla bütün bu odanın döşemesini ıslatabilir miyim, ıslatamaz mıyım? Ha? Söyleyin bakalım, ıslatabilir miyim?"

Karşısında oturan o üç kişi birbirlerine baktılar, ne diyeceklerini bilemediler... Müdür bey, sorusuna kendisi cevap verdi:

"Elbet ıslatamam. Hiç bu bir şişe suyla, bu koca odanın döşemesi ıslanır mı. Islanbul edemem..."

O üç kişiden biri:

"Ama efendim, affedersiniz, bunun şişe suyunun burasını ıslatmasıyle ne ilişkisi var?" diye soracak olunca, Müdür bey küplere bindi:

"Var, elbet var... Mantık, her yerde mantıktır!"

O üç kişi bozum olup gittiler. Ben de doktorun bana verdiği kartı yavaşçacık masasının üstüne bıraktım. Karta şöyle bir gözucuyle bakıp:

"Doktor senin için telefon ettiydi, değil mi? Adın neydi senin bakayım?" diye sordu.

"Yaşar."

"Bak, Yaşar Efendi oğlum, ben elli sekiz yaşımdayım. Başımdan çook şeyler geldi geçti. En sonunda, bu tecrübelerden şu hakikati öğrendim ki, her şeyin esası mantıktır."

"Evet efendim."

Gene masanın üstündeki iyi su şişesini eline aldı.

"Bak, meselâ gördüğün şu bir şişe su.. Öyle değil mi?"

Doktor bana bu adam her ne derse, "Evet efendim." diyeceksin diye öğretmişti ya ben de:

"Evet, efendim..." dedim.

"Şimdi bu şişe içindeki suyu yere döksem, bu odanın döşemesini ıslatır mı, ıslatmaz mı?"

NASIL cevap versem, müdür beyi memnun edeceğimi bilemediğim için, ben gene:

"Evet efendim." dedim.

"Aferin..." dedi.

Ama gene de sordu:

"Söyle bir şey. Senin de aklın, senin de mantığın var. Söyle: Islatır mı, ıslatmaz mı?"

Bir şişe su, bu odanın döşemesini ıslatmaya ıslatmazdı, ama benden nasıl cevap istediğini bilemediğim için, lâfı geveleme-ye başladım:

"Valla... efendim... Yani... Ne diyeyim bilmem ki... Elbette.... Tabii.... Hiç şüphesiz..."

Ben böyle lâfı ağzımda çiğnerken sert sert öksürmeye başladı. Anladım ki kızıyor. Kovacağından korktuğum için:

Birden bağırdı:

"Benim bildiğimi bırak şimdi. Açık söyle! Çekinme! Islatır mı, ıslatmaz mı?"

"Şişesine göre değişir efendim.."

"Yahu, şişe işte bu, döşeme de işte burası... Islatır mı, ıslatmaz mı?"

Artık her şeyi göze aldım, kovarsa varsın kovsun.

"Islatmaz!" diye bağırdım.

Geniş bir soluk salıverdikten sonra:

"Yaaa.. Gördün müüü! Islatmaz elbette... Hiç bir küçük şişe su, bu koca yeri ıslatabilir mi? Islatmaz. Mademki ıslatmaz işteee, insanın bu hakikati her zaman göz önünde tutarak, ona göre mantıklı olarak ş'apması gerekir. Öyle değil mi?"

"Evet efendim."

"Aferin. Mantıklı bir gençsin. Seni sevdim. Ben mantıklı insanları severim. İnsanda önce mantık olmalı, mantık."

"Evet efendim."

"Aferin."

Ben ona her "Evet efendim." dedikçe, o da bana bir "Aferin" çekiyordu.

"Burada bir herif çalışıyor benim yanımda... Herifte mantık yok ki...

"Şimdi buraya çağırıp senin yanında işine son vereceğim, onun yerine de seni işe alıyorum."

"Aman müdür bey, benim yüzümden kimsenin ekmeğinden olmasını istemem."

"Yooo, senin yüzünden değil, mantıksızlığı yüzünden... Bak, çağırayım da, sen de gözünle gör, kulağınla duy herifin mantıksızlığını..."

"Müdür bey, başkasının ayağını kaydırmak istemem."

"Seni işe almasam da nasıl olsa onu kovacaktım. Mantıksız insanlarla çalışamam. Bu herif beni çatlatacak yahu."

YANINDAKİ zile bastı. Başka bir kapıdan bir adam girdi. Süklüm püklüm ezik, zavallı bir adam. İki elini önünde kavuşturup saygıyla:

"Buyrun Müdür Bey." dedi.

Müdür, masasında duran o iyi su şişesini gene eline aldı:

"Bu şişenin içindeki suyu..." diye söze başlamıştı ki, o süklüm püklüm duran adam birden dikilip de:

"Islatır!" diye bağırınca koca odanın pencere camları zangırdadı.

Müdür, adama:

"Bitirmeseniz de, ne diyeceğinizi biliyorum nasıl olsa. Günde yüz kez dinlediğim bir söz. Islatır, işte o kadar..." dedi.

Müdür bana döndü:

"Sen de duydun ya Yaşar Efendi oğlum kulağınla duydun ya, bak, ıslatır diyor." dedi.

Adam:

"İsterseniz, ıslatır, diye bir kâğıda yazıp altını da imzalayayım." dedi.

Müdür:

"Islatmaz yahu!" diye bağırdı.

Adam, istifini bozmadan, sinirlenmeden gene:

"Islatır!" dedi.

"Islatmaz!"

"Islatır!"

Dişlerini göstererek birbirlerine hırlayan iki köpeğe benziyorlardı.

"Islatmaz!"

"Islatır.!"

Müdür, yumruğunu masaya vura vura, olduğu yerde tepine tepine sesi çıktığınca bağırmaya başladı:

"Islatmaz ulan, ıslatmaz! Islatmaz!"

Müdür kızdıkça, öbürü yavaşlıyor, iyice sinir bozucu bir rahatsızlıkla:

"Islatır!" diyordu.

Müdür bu kez:

"İşte bu bir şişe su... Gözünün önünde yere döküyorum. Bakalım, bütün döşemeyi ıslatacak mı, ıslatmayacak mı? Kendin de gözünle gör işte!" deyip, şişedeki suyu yer döşemesine serpelemeye başladı. Şişedeki su, döşemenin beşte birini bile ıslatmamıştı. Müdür, iddiayı kazanmış olarak kasılıp:

"Hani, ıslattı mı?" dedi.

Öbürü yine, taşı çatlatan gevşeklikle:

"Islatır, ıslatır..." dedi.

"Islatmaaaz, ıslatmaz be... Islatmaz ulan!"

"Islatır."

"Ay şimdi bayılacağım. Ay şimdi çat diye çatlayacağım."

Öbürü daha da üstüne vardı:

"Hiç boşuna kendinizi zorlamayın müdür bey, ıslatır..."

Müdür bu kez yalvarmaya başladı:

"Yahu, sende hiç insaf yok mu, sende hiç merhamet yok mu... Yahu, ıslatmaz de de, aylığını artırayım be, seni şef yapayım ulan, ıslatmaz de!"

"Islatır!"

Müdür bana döndü:

"Sen söyle Yaşar Efendi oğlum, dinine, vicdanına, nikâhına, imanına doğru söyle: Bir şişe su buralarını ıslatır mı?"

"Islatmaz efendim..."

Gelecek hafta: "DUR, YAPACAĞIM İŞİ ANLAT BANA..."

KARİKATÜRE PARMAK BASTIK

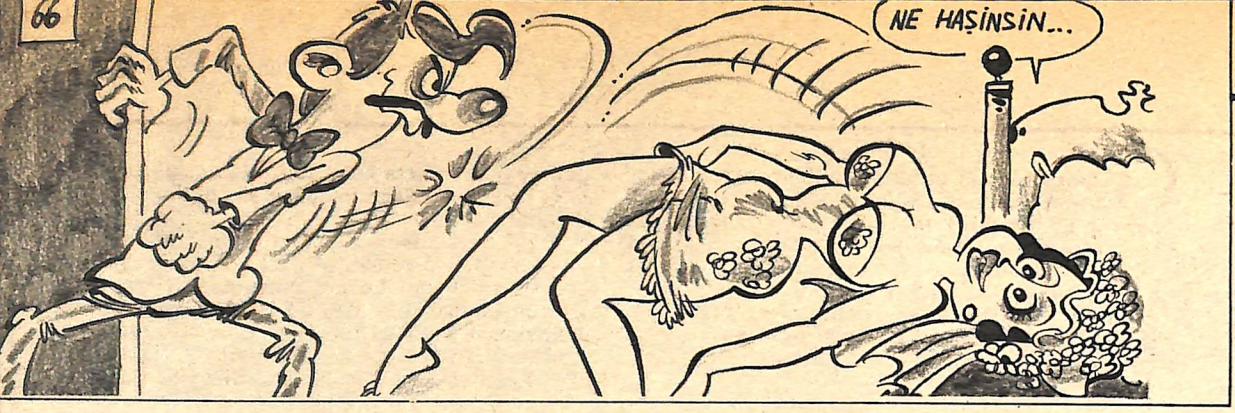

4 İşte otel... Geldik... Kocam sert bir şekilde beni otele soktu... Tıpkı Charles Bronson gibi... Odamız 66 Numara... Anne, kızın Şule 66'ya bağlanıyor...

5

Odadayız.. Bana şöyle bir baktı, "Soyun!" dedi, soyundum, "yat!" dedi, yattım. Bir de baktım Orhan yok. Üç aydır otel odasında pozunu bozmadan kocamı beklemek ne kadar acı... İnsan bari bir kart atar... Galiba bu balayı burada yatar...

NOT: Böyle balayı maceralarında zifaf odasına girer girmez hemen kocanızın tüymemesi için kapıyı kitleyip anahtarı mahrem bir yerinize saklayın... O zaman kocanız erkekse anahtarı alsın ve kapıyı açsın...

Gönderdiğiniz okul anılarından

ÇETİN ALTAN'ın seçtikleri

YUTMAK

EDİRNE Lisesi 2 Edebiyat C sınıfında, Sanat Tarihi dersindeyiz. Öğretmenimiz Gülo Hanım, okulun biricik Sanat Tarihçisi...

Çalışkan diye bilinen, aslında ezberciden başka bir şey olmayan arkadaşımız Büyük Burun Hüsniye, kasılarak tahtaya kalktı. Gülo Hanım, hepimizin fitil olduğu Hüsniye'ye:

-Kızım, dedi, **Bize Sümer Sanatı'nı anlat bakalım da, şu kitaba ellerini sürmeyen tembel arkadaşların, bari senin sayende bir şeyler öğrensinler...**

Hepimiz kızın bir pot kırmasını o kadar istiyorduk ki...

Gülo hanımın derste tek ilgilendiği, en çok yakınlık gösterdiği oydu. Her şeyi nasıl da biliyor, kadının her sorduğunu nasıl da şıp diye yanıtlıyordu?...

Şu anda tek istediğimiz, bir yanlışlık yaparak rezil olması, öğretmenin gözünden düşmesiydi...

Ah, Gülo Hanım onun ezberci olduğunu bir öğrense ne kadar sevinecektik!..

Neyse, Hüsniye, burnu havada, aranjman söylercesine dersi takır takır anlatmaya başladı:

-**Sümer medeniyeti bir çok milletlere önderlik etmiştir. Bilim ve teknikte büyük gelişmelerin yanında, sanatta da ileri bir düzeye ulaşmışlardır.**

Kitaptan izliyorduk. Mübarek, ders anlatmıyor sanki kitabı okuyordu!...

Devam etti, durdu...

-**Sümerliler, eski Mısır, Fenike ve Anadolu sanatlarına büyük etkide bulunmuşlardır. Yukarıdaki fotoğrafta, Sümer sanatının simgesi olan bir kral büstü.....**

Sınıfta bir kahkaha koptu!..

Gülo Hanım bir Hüsniye'ye baktı, bir sınıfa... Sonra kıpkırmızı duran Hüsniye'ye;

-**Kızım kitabı yutmak iyi, ama bırak, hiç değilse resim altlarıyla basıldığı matbaa dışarda kalsın,** dedi.

Öcümüz alınmış, zavallı kızcağız ayvayı yemişti. Elimizden artık çekeceği vardı!...

Avni ÇAKAR-Çorlu

ARTIK BUNALIMLARA PAYDOS

Avrupa' da tedavi olup dönen Psikonevroyis Dr.Asım Özbunalım, manyakları acıtmadan ani şokla saniyede çıldırtıyor....

Motor, direksiyon, trafik, geçim derdi, kaynana, karı zırıltısı, su şıpırtısı, ortama uyamama, işine gelmeyeni duyamama, kalabalık bunalımı, menapoz, ıstakoz, salam, sucuk, sosis, viraj ve kasis korkusu-BAŞ DÖNMESİ! Oksijen azlığı, anî tehlike, arkadan gelen korku, heyûla, ruh, vampir nöbeti, ahu dudu şerbeti gibi extrapsikomatik bütün arazları anında defeder. Geçirmezse ana-avrat küfreder...

DİKKAT: Dr. Asım, süper manyaktır. Saldırırsa zile basın!..

SEÇMECE FIKRALAR

KOLAY MI?

ADAM zilzurna meyhaneden çıkmış, otobüse binmişti. Yer ararken arabanın hareket etmesiyle dengesini kaybedip yaşlı bir kadının kucağına oturuverdi.

- Bu ne rezalet! diye bağırdı kadın. Sizin yerinizde olsam böyle durumlara düşeceğime tabancayı şakağıma dayar, intihar ederdim!

Şarhoş güldü:

- Benim yerimde olsaydınız şakağınızı bulamazdınız ki.

NEDEN?

ZENGİN iş adamının eşi, bir gün kocasının bürosuna ilk defa geldiğinde güzel sekreteri görerek kıskanmıştı. Durup dururken kıza çattı:

- Muhakkak ki kocamla fingirdiyorsundur!

Güzel sekreter:

- Aldanıyorsunuz madam, dedi.

- Neden? Sekreterlerin çoğu patronlarıyle oyalanmazlar mı?

- Hayır. Çünkü sekreterlerin çoğu güzel olduklarından, karşılarına çıkan her budalaya sizin gibi "Evet" demezler!..

FALCIDA

AKIL hastanesinden kaçtığı gibi soluğu en yakın falcıda alan deliye, yaşlı kadın sordu:

- Geleceğinizi öğrenmek istiyorsunuz değil, mi?

- Hayır, dedi hasta. Siz bana geçmişimi hatırlatın, yeter!

İŞ GEREKÇE

İŞ arayan genç kıza:

- Sizi işe almadan önce bir şey soracağım dedi, müdür. Beş yıldır çalıştığınızı söylediğiniz iş yerinden neden ayrıldınız?

Kız, cevap verdi:

- Cezamı doldurmuştum da...

KABATMAMAK İÇİN

KALİFORNİA ovalarında çevrilen kovboy filmini yakından izleyen yabancı, beyazlarla kızılderililer arasındaki amansız savaşın en soluk kesici sahnesinde:

- Ne çok oyuncunuz var, dedi rejisöre. Yalnız figüranlara ödediğiniz para bir servet olmalı!

Rejisör güldü:

- Yok canım... Hepsine para versek, sermayeyi kediye yükleriz.

- Eee, ne yapıyorsunuz?

- Böyle vurdulu, kırdılı filmlerin son sahnesinde, silâhlara sahici mermi dolduruyoruz!..

KARANLIĞIN KURBANI

BİR öfkeyle filmi yarıda bırakıp, soluğu sinema müdürünün yanında alan yaşlı kız:

- Yanımdaki koltukta oturan tanımadığım erkek, durmadan ellerini bacaklarımda dolaştırarak beni rahatsız ediyor, dedi. Şikâyetçiyim! Benim gibi bir kıza yapılır mı bu?

Müdür bir yaşlı kızın yüzüne baktı, bir bacaklarına baktı:

- Biraz anlayışlı olunuz efendim, dedi. Sizin nasıl bir kız olduğunuzu karanlıkta nasıl anlasın zavallı?

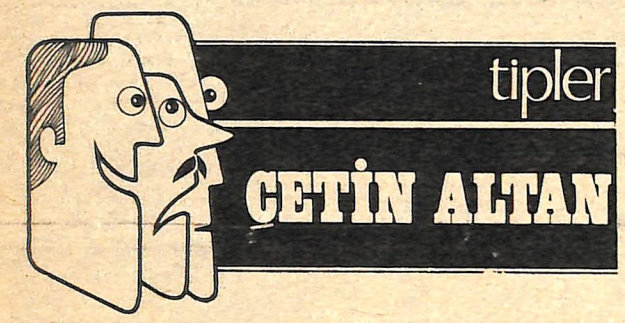

Ça va...

UFACIK tefecikti. Boyu ya bir altmış iki, ya da bir altmış beşti. Ayakkabıları da çocuk ayakkabısı kadardı. Saçlarını ortadan ayırarak arkaya tarardı. Esmer kavrukça bir yüzü vardı. Bakanlıklardan birinde çevirmen olduğu için, beylik memur giyimini hemen hiç değiştirmez, daima kravat takardı. Ünlü bir ozandı. Ama dışardan bakınca ozandan çok, genç yaşta hayattan usanmış, sessiz sedasız emekliliğini bekleyen bir kalem kâtibine benzerdi.

O tarihlerde Ankara'da Postane Caddesinin başında yanyana iki meyhane vardı. İkincisi tüllü perdeleri ve ufacık Amerikan barlarıyle daha bir lüks, daha bir içkili lokanta tipiydi.

Ankara sanatçılarının hemen her akşam toplandıkları yerdi bu iki meyhane. Ünlü ozan da, işinden çıkar çıkmaz doğru buraya gelir, akşamın ilk müşterisi olarak pencere dibindeki masasına oturur ve bir "Bebe" rakı söylerdi. Bebe rakı, o devirdeki kırk dokuzluğun yarısı demekti... Şimdiki ölçülere göre çift duble, yahut bir viski bardağı rakı...

Lokantanın sahibi, nemrut suratlı, şişman bir adamdı. Ne şakadan, ne halden ne sanattan anlardı. Adına Çelebi derlerdi. Ne çare ki hem azıcık lüks görüntülü, hem de sanatçıların kesesine uygun çok yer yoktu Ankara'da. Üstelik Çelebi, bütün o asık suratına rağmen, bir ay süreyle veresiye hesabı da kabul ederdi.

O dönemde Çelebi'nin gürültülü patırdılı, züğürt ve serseri görünüşlü genç müşterilerinden modern Türk edebiyatının en bayrak isimleri çıkacaktı ilerde. Ama bunun ne Çelebi farkındaydı, ne de o gençleri izlemeye gelen birinci şube polisleri...

Ufacık tefecik esmer yüzlü ozan, sanat çevrelerinde çok ünlü olmakla birlikte henüz bugünkü kadar kuşakların ve kütlelerin malı olmamıştı. Ne bestelenmiş şiirleri çalınıyordu radyolarda, ne de hakkında özel programlar düzenleniyordu. Bütün bunlar ölümünden sonraya rastladı.

Cumhuriyet ve demokrasi hangi hesapla bilinmez, kendi öz sanatçılarını sağlıklarında pek benimseyemedi. Onları değerlendirmeyi ölümlerinden sonraya bırakmayı yeğ tuttu... Kendilerine gerek okul kitapları, gerek radyo ve televizyonlar, ölümlerinden sonra açıldı. Dürüst ve yetenekli insanlar oldukları için, sanırız ki şark kafalı yöneticiler, kendilerine sağlıklarında etkenlik kazandırmaktan çekindiler.

Çağdaşlıkla çağ dışılığın bir arada geçinmeleri zordur. Çağdışılık ağır bastı mı, çağdaş kişilere gösterilecek ilgi, ölümlerinden sonraya bırakılır.

HER akşam saat altı sularında ufacık tefecik ozan, Çelebinin lokantasındaki masasına oturur tül perdelerin gerisinden caddeye bakarak bebe rakısını içmeye başlardı. Tanıdıklarının paldır küldür masasına çökmelerinden de pek hoşlanmazdı. Bunu bilenler, içeri girince kendisine selâm vererek başka masalara giderlerdi.

Bazen sevdiklerinden birini davet ederdi yanına.

-Buyursana, bir rakı iç gel..

Akşam böyle başlardı.

Ama saatler ilerledikçe durum değişirdi. Bebe rakının doldurulduğu uzun bardak sonuna doğru yaklaştıkça, ozanın gözleri mahmurlaşmaya, dili peltekleşmeye başlardı.

Hatırını soranlara, ağzının içinde zor dolaşan bir dille:

-Ça va, derdi...

Paris'deki gençlik yıllarından edindiği bir alışkanlıktı bu.

-Nasılsın?

-Ça va...

-Nasıl gidiyor işler?

-Ça va...

KIMSENIN perdesini açamadığı bir yalnızlığın derinliğinde, tek avuntusu akşam saatlerindeki bebe rakısıydı. Çevresinde yoğunlaşan tartışmalara pek de kulak asmadan sessiz sedasız içerdi rakısını. Canı sıkılırsa, küçücük boyu, paytak adımlarıyle içtiği içkinin hesabını imzalar ve oradan çıkarak Yenişehir'deki başka bir meyhaneye giderdi.

Bazen de gecenin geç saatlerine kadar Çelebi'nin lokantasında kalır, masasındaki yalnızlığı korumaktan vazgeçer, cumbur cemaat herkesle birlikte otururdu. Ama üç dört sözcük dışında, yine de karışmazdı tartışmalara.

Kendisini severek övenlere, mahmurlaşmış çocuksu gözlerle bakardı .Ve keyfi yerindeyse son yazdığı şiirlerden birini de okurdu.

En neşeli günü ayın birinci günüydü. O günün akşamında Çelebi'ye gelince, bebe rakıyle birlikte bir aylık veresiye hesabı da isterdi. Hesabı ödedikten sonra da otuz gün hemen her akşam imzalayıp durduğu pusulaları, hırs ve lezzetle yırtar, paramparça ederdi.

Ne sakin, ne içine kapanık bir dostluğu vardı.

Bir akşam henüz kimsenin gelmediği saatlerde başbaşa oturmuştuk. Şiirden, sanattan edebiyattan konuşuyorduk. O bir yandan bebe rakısını içiyor, bir yandan da bana ozanın tanımlamasını yapıyordu, kesik, kısık, kırık cümleler, ufacık ufacık sözcüklerle.

Konuşması öyleydi.

-Herkes dünyaya, önüne oturduğu bir pencereden bakar. Biri şu pencereden, bir başkası öteki pencereden... Ozan ise dünyaya bir tek pencereden değil, damdan bakan kişidir...

"Sağ Elim" şiirini o gün bitirmişti. Galiba ilk kez de bana okumuştu. Sesi hâlâ kulaklarımda gibi:

-Sağ elim, arslan elim...

Ben de ona kendisinin dahi unuttuğu bir şiirini okumuştum.

Mektup alırsın, her taraf gül gülistan
Derken cenaze geçer, her taraf zindan
Mümkün olsa da insan, her zaman gülebilse.
Olmasa her neşenin sonunda hüzün.
Acısı da tatlısı da ömrümüzün
Çok pahalıya oturur üstümüze.

BIR akşam da birinci bebe rakıyı bitirmiş ikinciyi de içmiş, üçüncüyü söylemişti. Arada sırada başı önüne doğru düşüyordu. Yeni gelenlerden hatırını soranlara ağırlaşmış bir dille zar zor:

-Ça va.. diyordu.

Kendisini çok seven günümüzün ünlü ressamlarından biri yavaşça kulağımıza eğilmiş:

-Çok içti.. Evine kadar götürüp yatırayım, hemen dönerim, demişti.

Sonra da:

-Artık geç oldu, gidelim ayaklarıyle, ufacık tefecik ozanı kaldırmış, koluna girerek Çelebi'den ayrılmıştı...

Bir saat geçti geçmedi, Çelebi'nin kapısı açıldı. Paytak adımlarla sallanarak bizim ozan girdi içeri ve mahmur bakışlarıyle herkesi süzdükten sonra, boş duran iskemlesine oturdu. Arkasından da dolaşan diliyle:

-Bu.. bu akşam... Çok çok içti o. Gö...götürüp yatırdım ken...kendisini...döndüm, dedi.

Ressam ozanı yatıracağına, nasıl olduysa olmuş, ozan ressamı yatırmıştı.

Ne kadar ama ne kadar gülmüştük.. Yıllarca unutamamıştık o hikâyeyi.

GENÇLIĞINDE Paris'teyken de her akşam aynı içkili kahvede öyle içermiş. Kahvenin önündeki trafik polisi tanırmış kendisini. Ve meyhaneden çıktığı zaman polis, caddenin trafiğini durdururmuş. Ufacık tefecik ozan, paytak adımlarıyle yalpalaya yalpalaya caddeyi rahat ve sakıncasız geçsin diye...

Koskoca bir Paris caddesi. Durmuş bekleyen yüzlerce araba.. Ve ortada bir kaldırımdan ötekine doğru zigzaglar çizerek yürüyen küçücük bir adam.. Her akşam tekrarlanırmış bu sahne. Fransız polislerinde bazen rastlanır böyle nükteli inceliklere.

Bizim polis ise Türk edebiyatının bu büyük ozanına gereksiz yere kızmış ve şubeye çağırarak:

-Maymun suratlı iblis, diye hakaret etmişti.

Sonradan durumu, kendisi de ozan olan başbakanlık müsteşarı düzeltmişti.

Yazık ki çok genç öldü o ozan. Şimdi yapıtları okul kitaplarında dizeleri şarkılarda.. Anıları da kendisini tanımış olan dostlarının yüreklerinde.

O kendisinin hatırını soran herkese:

-Ça va, derdi.

Şimdi uzaklardan o bizlerin hal ve hatırını sorsa, acaba aynı iyimserlikle:

-Ça va... diyebilir miyiz?

Oldukça zor bunu söyleyebilmek...

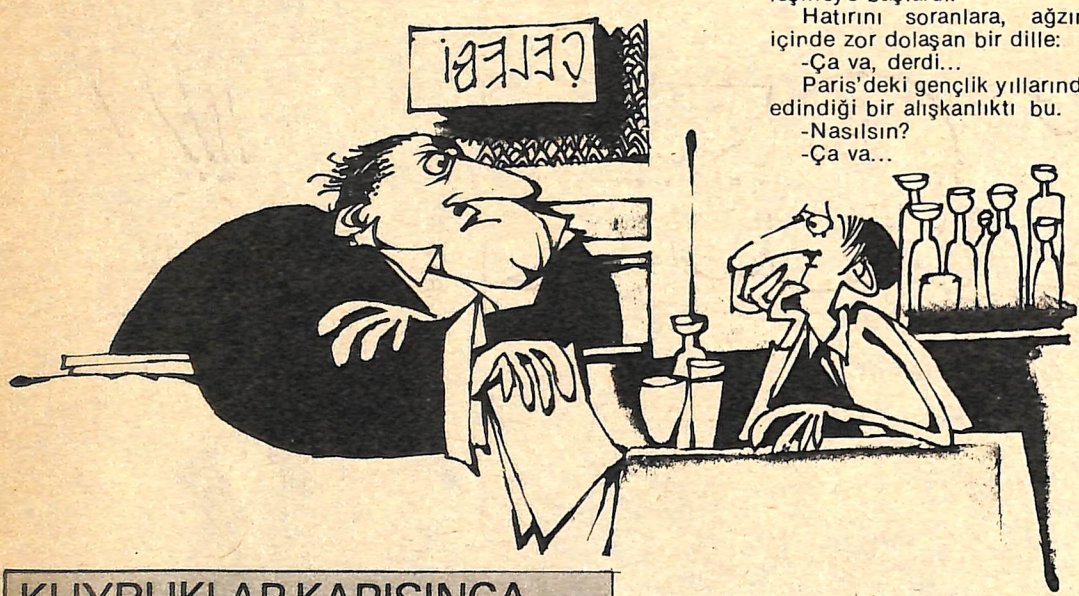

KUYRUKLAR KARIŞINCA...

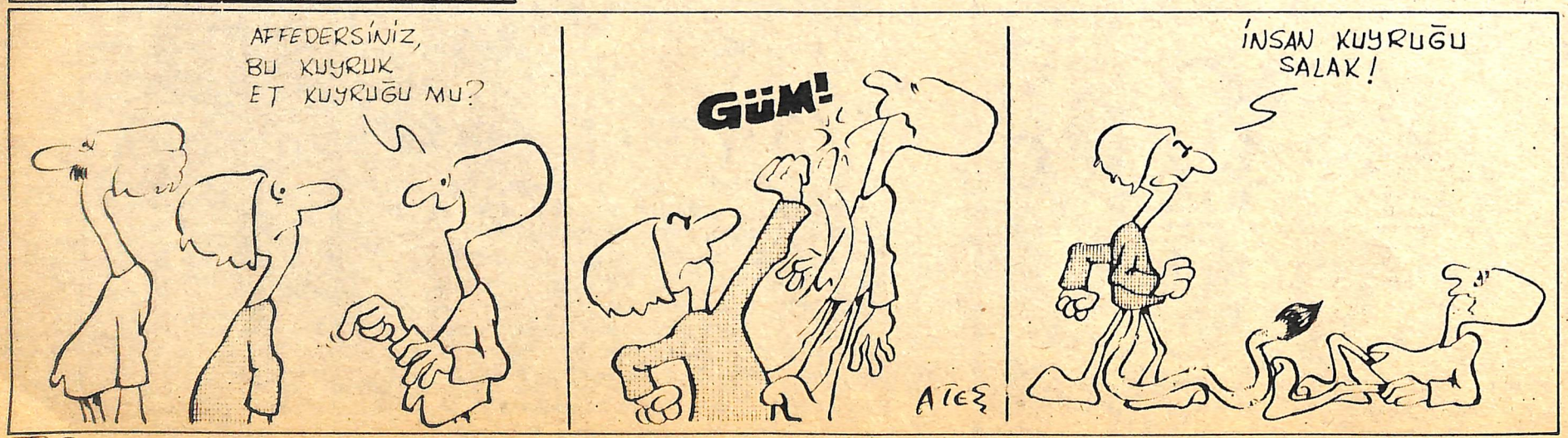

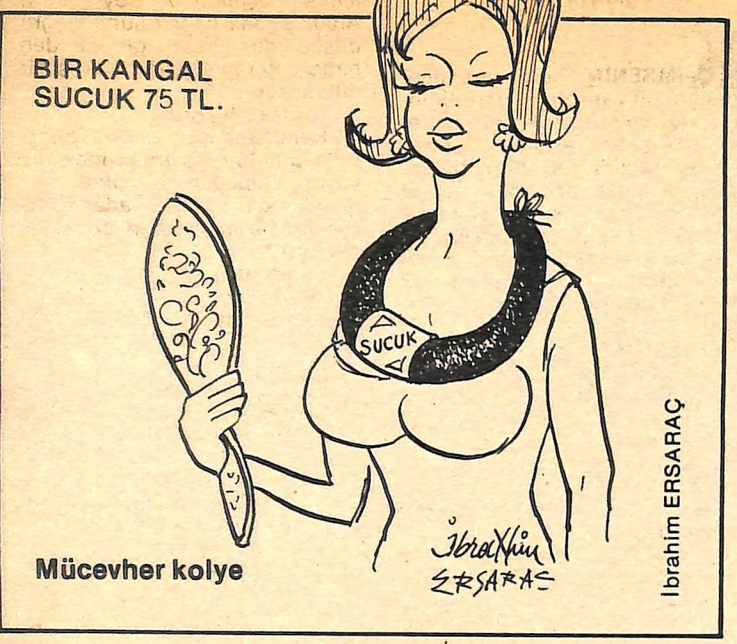

Mücevher kolye

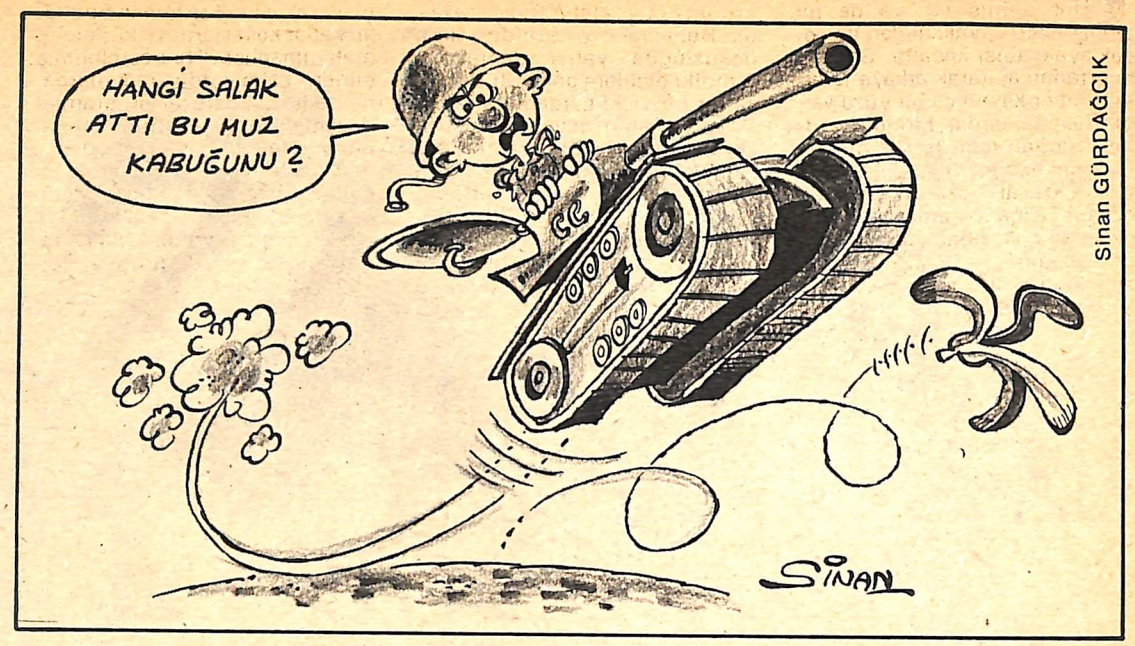

Çarşaf dolusu kahkaha

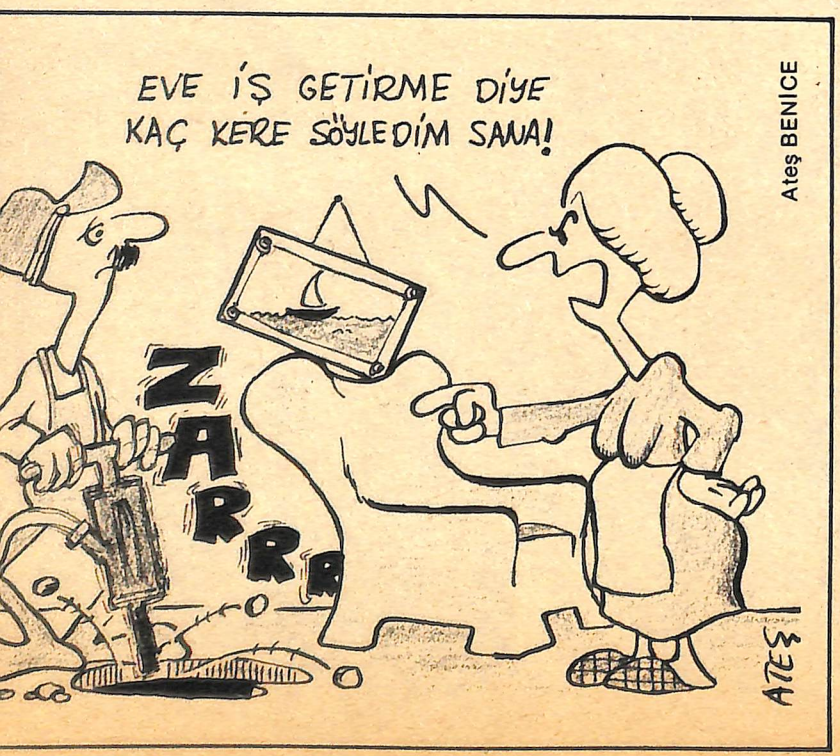

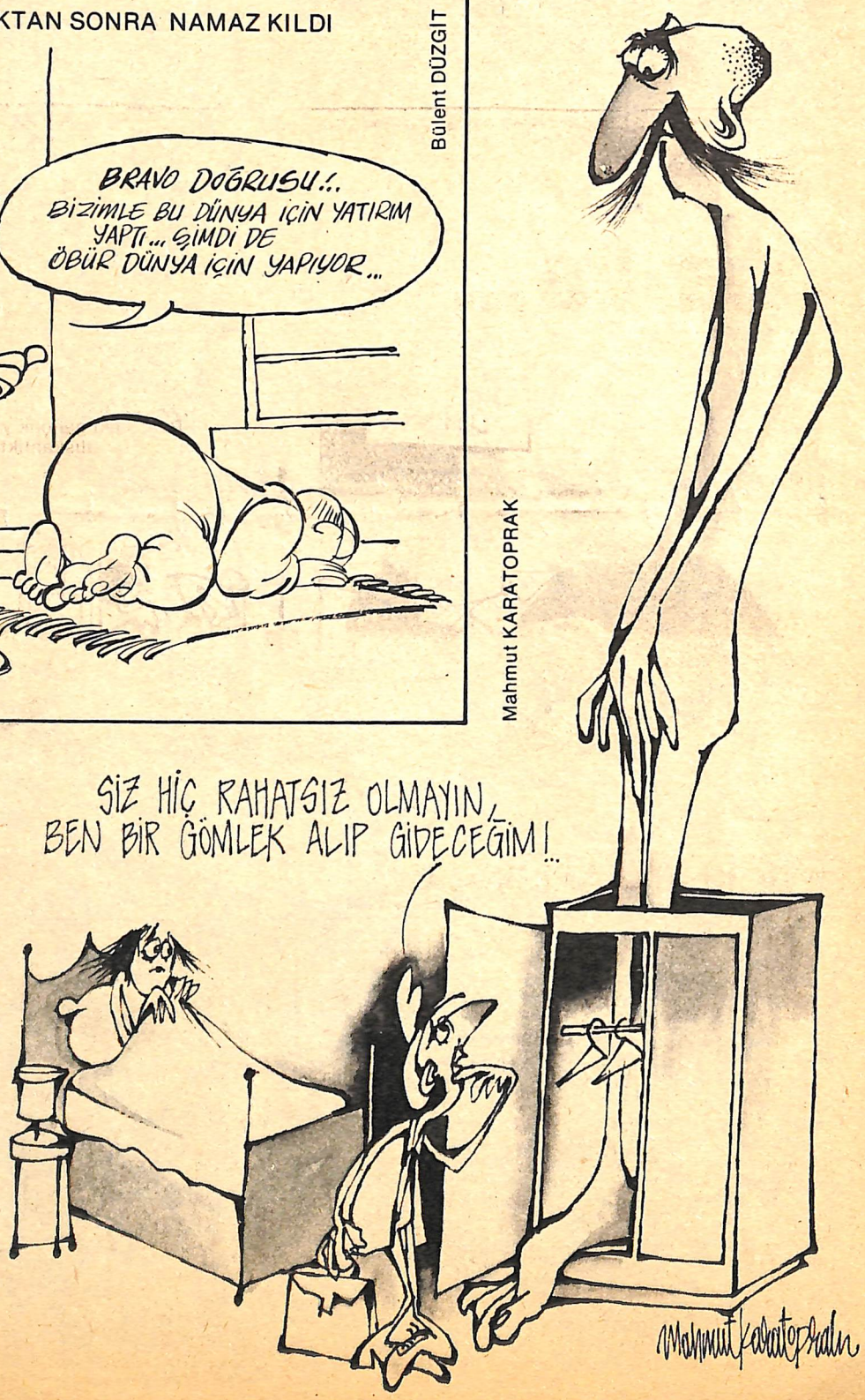

Bir balayı heyecanı

Yazan: Süavi SÜALP
Çizen: Sinan GÜRDAĞCIK

1 Biraz önce kocam olan Orhan'la heyecan içinde arabaya binip balayına çıktık... Acaba Orhan tam bir erkek çıkacak mıydı?.. Oh. Arabayı silkelemeden kaldırdığına göre...

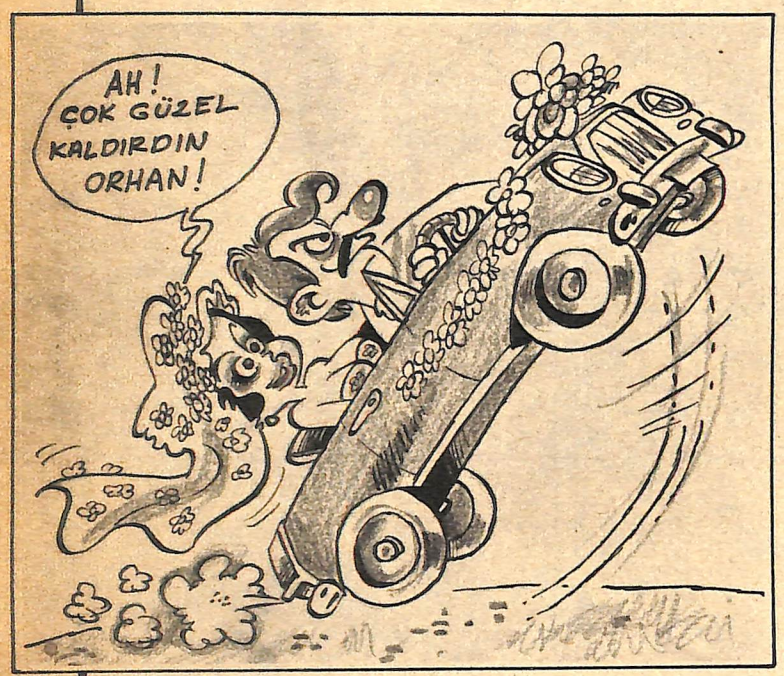

2

Ne heyecan! Otele 350 km. var.. Orhan'ın gözü bacaklarımda... Oh, biraz da yol baksa... Hayır, hayır! Bütün yollar karısına çıkar...

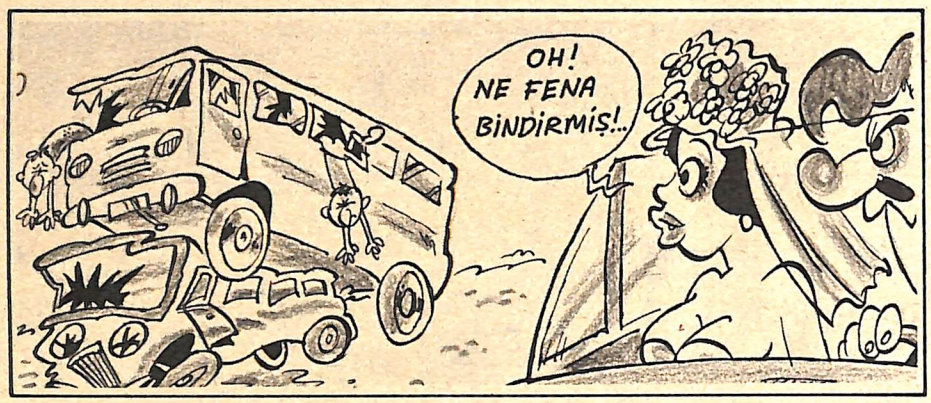

3

O ne? Yolda bir otobüs bir minübüse girmiş... Kanlar Kocam şöyle bi bakıyor.. Deme kan tutmuyor..

Dış yardım ,iç pazarı hareketlendirdi! Deprem bölgesine gönderilen yardımlar yollarını şaşırdı...

Amerikan Pazarlarında hareket var!..

Yazan: Vedat SAYGEL

DOĞU'daki depremin yankıları sürerken, âfet bölgesine yardım gönderen ülke sayısında artış olmuş, hamulesini Tophane Rıhtımı'na boşaltan 6 şilepteki malzeme, yardım komitelerinin insanüstü çabasıyle muhterem İstanbulluların istifadesine sunulmuştur.

Amerikan pazarlarıyle süper marketlerin önündeki kuyrukların günden güne uzaması üzerine bir açıklama yapmak gereğini duyan **"İstanbul Nire, Van Nire, Eline Mal Geçmiş Okut Bre Derneği"** peynir, yağ ve konserve gibi besin maddelerinden oluşan malların mezecilere eksiksiz dağıtıldığını, kamp çadırıyle çeşitli giyim eşyasının ise Amerikan pazarlarında satıldığını belirterek, kuyrukların dağılmasını istemiş, **"Beklemenize gerek yok, adınızı yazdırın, siparişlerinizi evinize gönderelim,"** demiştir.

Ankara ve İzmir gibi diğer büyük kentlerin de, dört gözle yardım malzemesi beklediklerini sözlerine ekleyen hamiyetli dernek başkanı, onların ihtiyaçları için de 14 kamyon yardım malzemesinin pazarlara ulaştırılmakta olduğunu, çoğunun daha şimdiden yerini bulduğunu açıklayarak, ilgililerin kamyon temininde yardımcı olmadıklarından yakınmıştır.

Alınan haberlere göre, son parti malzemeyi getiren gemiler en geç bir haftaya kadar limanlarımızda olacak, Ankara, İstanbul, İzmir halkı kıtlığı duyulan malları işportalarda bile bulacaktır.

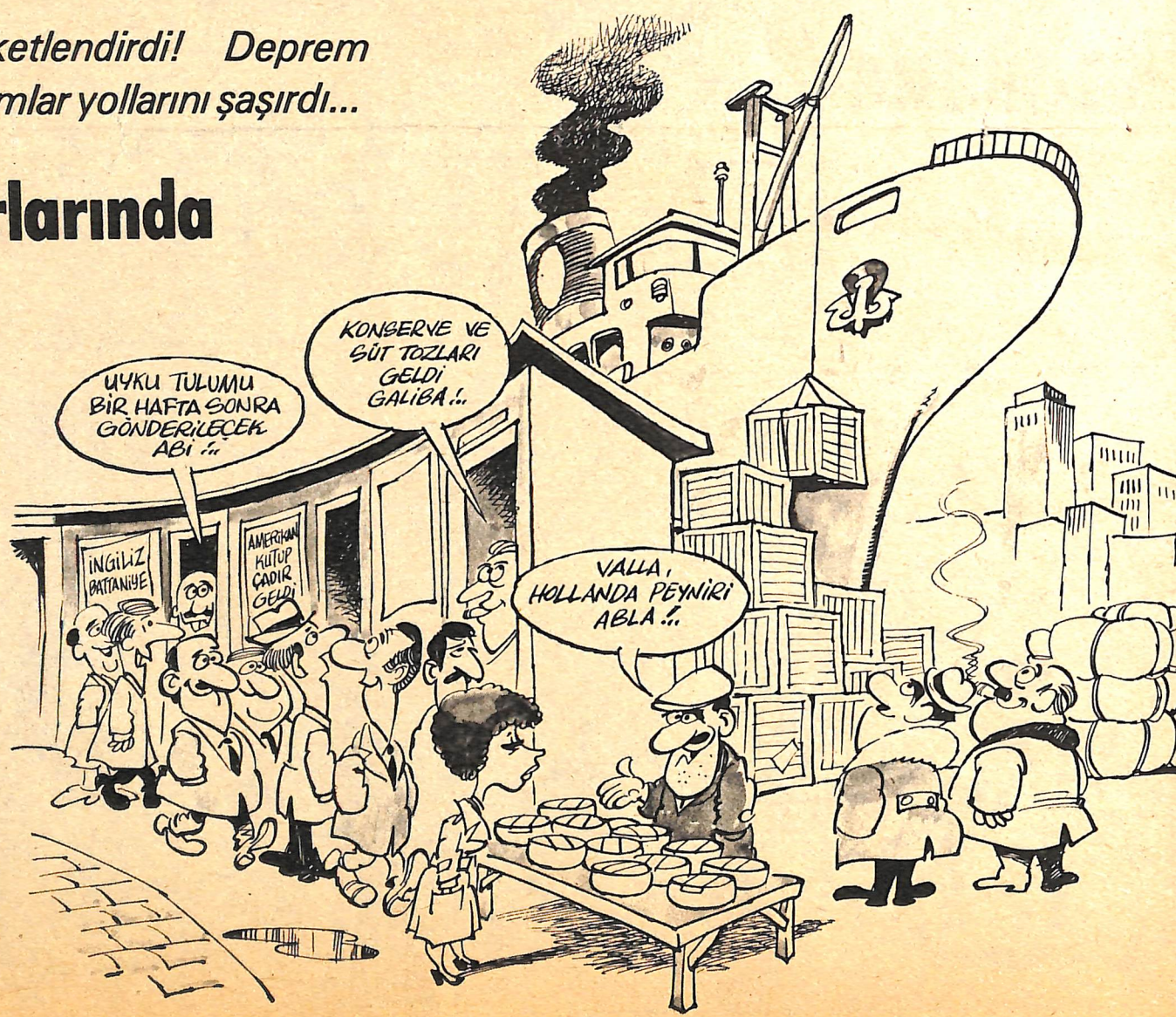

Çarşaf dekorasyon köşesi

Bu yılın duvar kağıtları, bayağı alengirli...

Çizen: Celâl KANDEMİROĞLU

Seçiminizi mesleğinize, tipinize, yaşınıza ve de kaşınıza göre yapınız

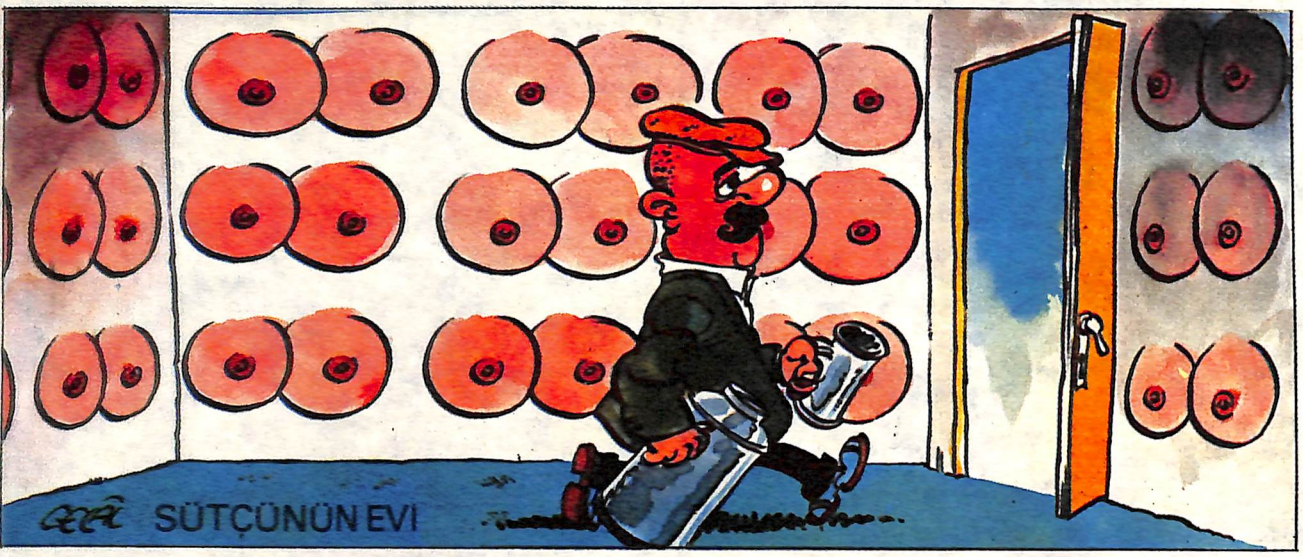

TRAFİĞİ KARIŞIK EVLER İÇİN

RONTGENCİNİN EVİ

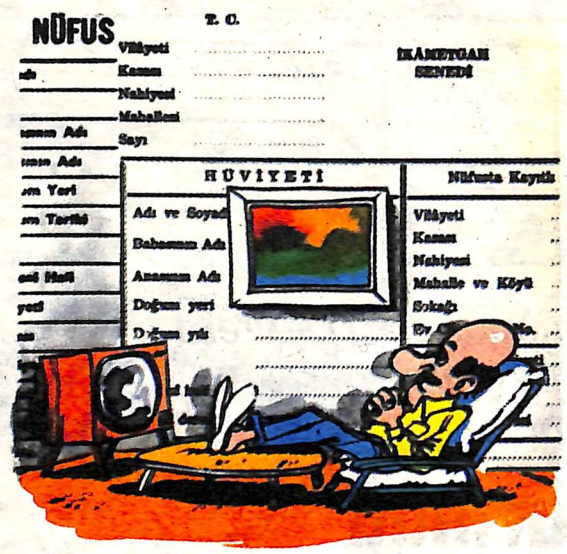

MUHTARIN EVİ

POSTACININ EVİ

BU ADAM KİMDİR?

Cevap: ÇAYKOVSKİ

Liz, artist koleksiyonunu tamamladı, donanmaya çengel attı...

YILDIZ kolleksiyonunu Richard Burton'la tamamlayan **Kızgın Damdaki Dişi Kedi Elizabeth Taylor,** eski bir denizci olan Carter'in başkanlık seçimini kazanıp Beyaz Saray'a girmesinden sonra, kansız bir darbeyle ülke yönetimini ele geçirmeye karar vermiş, donanmanın eski kumandanıyla evlenerek muradına ermiştir.

Kiliseden çıkarken çevresini saran gazetecilere **"Çok mutluyum,"** diyen Liz **"Bu sizin son evliliğiniz mi olacak?"** sorusunu şöyle cevaplandırmıştır. **"Önceden kimse kesin bir şey diyemez. Benim gibi bir kadın, her gün aynı erkeği yiyemez. Çağımızın erkekleri çabuk tükeniyor. Amacım, yedinci kocamla daha uzun ömürlü bir evlilik yapmak, onunla bağları koparmadan, Kara ve Hava Komutanlarını da listeme katmaktır."**

Bir Yıldız Tanıtıyoruz

Yazan: Süavi SÜALP
Çizen: Öznur KALENDER